

www.Padasalai.Net

Padasalai Official – Android App – Download Here

படங்களை தொடுக! பாடசாலை வலைதளத்தை சமூக ஊடகங்களில் பின்தொடர்க!! உடனுக்குடன் புதிய செய்திகளை Notifications-ல் பெறுக!

12th Standard	Syllabus	Books	Study Materials – EM	Study Materials - TM	Practical	Online Test (EM & TM)
	Monthly Q&A	Mid Term Q&A	Revision Q&A	PTA Book Q&A	Centum Questions	Creative Questions
	Quarterly Exam	Half Yearly Exam	Public Exam	NEET		

11th Standard	Syllabus	Books	Study Materials – EM	Study Materials - TM	Practical	Online Test (EM & TM)
	Monthly Q&A	Mid Term Q&A	Revision Q&A	Centum Questions	Creative Questions	
	Quarterly Exam	Half Yearly Exam	Public Exam	NEET		

10th Standard	Syllabus	Books	Study Materials – EM	Study Materials - TM	Practical	Online Test (EM & TM)
	Monthly Q&A	Mid Term Q&A	Revision Q&A	PTA Book Q&A	Centum Questions	Creative Questions
	Quarterly Exam	Half Yearly Exam	Public Exam	NTSE	SLAS	

9th Standard	Syllabus	Books	Study Materials	1st Mid Term	2nd Mid Term	3rd Mid Term
	Quarterly Exam	Half Yearly Exam	Annual Exam	RTE		

8th Standard	Syllabus	Books	Study Materials	1st Mid Term	2nd Mid Term	3rd Mid Term
	Term 1	Term 2	Term 3	Public Model Q&A	NMMS	Periodical Test

7th Standard	Syllabus	Books	Study Materials	1st Mid Term	2nd Mid Term	3rd Mid Term
	Term 1	Term 2	Term 3	Periodical Test	SLAS	

6th Standard	Syllabus	Books	Study Materials	1st Mid Term	2nd Mid Term	3rd Mid Term
	Term 1	Term 2	Term 3	Periodical Test	SLAS	

1st to 5th Standard	Syllabus	Books	Study Materials	Periodical Test	SLAS	
	Term 1	Term 2	Term 3	Public Model Q&A		

Exams	TET	TNPSC	PGTRB	Polytechnic	Police	Computer Instructor
	DEO	BEO	LAB Asst	NMMS	RTE	NTSE

Portal	Matrimony	Mutual Transfer	Job Portal
---------------	---------------------------	---------------------------------	----------------------------

Volunteers	Centum Team	Creative Team	Key Answer Team
-------------------	-----------------------------	-------------------------------	---------------------------------

Downloads	LESSON PLAN	Department Exam	Income Tax	Forms & Proposals	Fonts	Downloads
	Proceedings	GO's	Regulation Orders	Pay Orders	Panel	

Padasalai – Official Android App – [Download Here](#)

Kindly Send Your Study Materials, Q&A to our Email ID – Padasalai.net@gmail.com

NEW
SYLLABUS

BRILLIANT'S

ENGLISH

A Complete Guide & Work Book

12

Salient Features

- Tamil Translation for All Units
- Textual Question with Answers
- Textual Grammar with Answers
- Tamil Explanation for All Grammar
- Govt. Question Paper numberwise Exercise with Answers
- Keys for Practice Book

FREE

PRACTICE BOOK

- Unit Test
- Govt. Question Paper numberwise Exercise
- Quarterly, Half-yearly & Public Model Question Papers
- Govt. Question Paper - Mar. 2020

100% SUCCESS

BRILLIANT PUBLICATIONS®
Madurai, Tamilnadu.

BRILLIANT'S

English

A Complete Guide & Work Book

Way to Score Centum

12

Salient Features

- ❖ Tamil Translation for all Units
- ❖ Textual Question with Answers
- ❖ Textual Grammar with Answers
- ❖ Tamil Explanation for All Grammar
- ❖ Govt. Question Paper numberwise Exercise with Answers
- ❖ Keys for Practice Book

Practice Book

FREE

- ◆ Unit Test
- ◆ Govt. Question Paper numberwise Exercise
- ◆ Quarterly, Half-yearly & Public Model Question Papers
- ◆ Govt. Examination Question Paper - March (2019-20)

R. KUMAR M.A., M.A., B.Ed., PG Assistant in English

H. AROCKIA NIRMALA M.A., M.Ed., M.Phil.,

© All rights reserved

Price: Rs. 290/-

BRILLIANT PUBLICATIONS®

20/13, NORTH CHITRAI STREET, MADURAI - 625 001.

PH : 9442563752, 9843363752, 9487563752, 9443063752

CONTENTS

UNIT		TOPICS	PAGE
1	PROSE	Two Gentlemen of Verona	5
	POEM	The Castle	36
	SUPPLEMENTARY	God Sees The Truth, but Waits	46
2	PROSE	A Nice Cup of Tea	66
	POEM	Our Casuarina Tree	93
	SUPPLEMENTARY	Life of Pi	104
3	PROSE	In Celebration of Being Alive	119
	POEM	All the World's a Stage	143
	SUPPLEMENTARY	The Hour of Truth (Play)	153
4	PROSE	The Summit	180
	POEM	Ulysses	206
	SUPPLEMENTARY	The Midnight Visitor	219
5	PROSE	The Chair	231
	POEM	A Father to his Son	259
	SUPPLEMENTARY	All Summer in a Day	269
6	PROSE	On the Rule of the Road	287
	POEM	Incident Of the French Camp	303
	SUPPLEMENTARY	Remember Caesar (Play)	313

GRAMMAR

S.No.	Particulars	Page
PART - I		
1-3	Synonyms	335
4-6	Antonyms	344
7	Singular and Plural	350
8	Idioms and Phrases	353
9	Prepositions	354
10	American English and British English	358
11	Abbreviations/Acronyms	361
12	Question Tag	364
13	Sentence Pattern	367
14	Relative Clauses	370
15	Prefix and Suffix	372
16	Syllabification	375
17	Clipped Word	378
18	Foreign / Borrowed Words	380
19	Definition of Terms	383
20	Phrasal Verbs	385
	(i) Additional: Compound Words	388
	(ii) Additional: Blended Words	391
	(iii) Additional: Modals/Semi Modals	393
	(iv) Additional: Polite Alternative/Euphemisms Words	396
PART - II		
21-26	Poetic lines Questions	398
27	Reported Speech	398
28	Active Voice and Passive Voice	409

29	Conditional / Inversion Clause	415
30	Simple, Compound and Complex	417
	(i) Additional Relative Clauses	421
PART - III		
31-33	Answer the Following	422
34-36	Answer the Brief	423
37	Verbal and Non - Verbal	424
38	Describing Process	428
39	Dialogue Writing	429
40	Proverbs	432
	(i) Additional: Road Map	436
	(ii) Additional: Expand The News Headlines	438
PART - IV		
41	Paragraph Question (Prose)	439
42	Paragraph Question (Poem)	440
43	Paragraph Question (Supplementary)	440
44	Summary Writing	440
45	Advertisement (or) Letter Writing	445
	(i) General Paragraph	451
46	Spot the Errors	458
47	(a) Developing Hints	472
	Semantic Field Matching	474
	(b) Passage Comprehension	475
	Practice Book Keys	479
	Quarterly Model Question Paper 2020-2021	485
	Half Yearly Model Question Paper 2020-2021	488
	Public Model Question Paper 2020-2021	490
	Govt. Examination Question Paper - March (2019-20)	494

TWO GENTLEMEN OF VERONA

- A. J. Cronin

1

வெரோனா நகரத்து இரு கணவர்கள்

ஏ. ஜே. குரோனின்

ABOUT THE AUTHOR ஆசிரியர் குறிப்பு

Archibald Joseph Cronin (1896–1981) was a Scottish novelist, dramatist and physician. A doctor by training, Cronin was one of the most renowned storytellers of the twentieth century. Many of his stories have emerged from his medical career and are noted for their narrative skill, deep social conscience and finely drawn characters. Cronin's books were not only bestsellers but some of them (such as *The Citadel* and *The Keys of the Kingdom*) were made into successful films and were adapted for radio and television. His novel *a Country Doctor* was adapted for a long running BBC radio and TV series.

ஆரச்சிப்பால் ஜோசப் குரோனின் (1896 - 1981) ஸ்காட்லாண்டைச் சேர்ந்த நாவல் ஆசிரியர், நாடக ஆசிரியர் மற்றும் பயிற்சி பெற்ற மருத்துவர் ஆவார். குரோனின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் மிகப் புகழ்பெற்ற கதாசிரியர்களில் ஒருவர் ஆவார் இவருடைய கதைகளில் பல கதைகள், மருத்துவ தொழில் என்ற அடிப்படையில் இருந்து உதித்தவை மற்றும் வர்ணனைத் திறன் ஆழமான சமூக உணர்வு அழகிய முறையில் அமைக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் முதலியவை குறிப்பிடத் தக்கவை குரோனின் நூல்கள் சிறந்த விற்பனை நூல்களாக மட்டுமின்றி 'The Citadel and The Keys of the Kingdom' போன்ற சில நூல்கள் வெற்றிகரமான திரைப்படங்களாகவும் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சியிலும் இடம் பெறுகின்றன. இவருடைய நாவல் 'கிராமப்புற டாக்டர்' என்ற நூல் BBC வானொலியிலும் தொலைக்காட்சித் தொடரிலும் நீண்ட நாள் பயன்படுத்தப்பட்டது.

WARM UP ஆயத்தப்படல்

- * Life is full of ups and downs. It has pleasant surprises as well as rude shocks. Nevertheless, every incident offers a lesson for us to learn and evolve into better individuals. Page - 1 வாழ்க்கை ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்தது மகிழ்ச்சிமிக்க வியப்புகளும் கொடுமையான அதிர்ச்சிகளும் கொண்டது. அப்படி இருந்தும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் நாம் கற்றுக்கொள்ள ஒரு பாடத்தைத் தருகிறது, மேலும் சிறந்த தனிநபராக மாற சந்தர்ப்பத்தையும் அளிக்கின்றது.
- * Mention some unexpected challenges or adversities one could face in life.

Surround by Thieves

Getting struck in a storm

Turning of the mobile phone and the card at the meeting

Rescuing friends drowning in the river

ஒருவர் தம் வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் எதிர்பாராத சவால்கள் அல்லது இக்கட்டுகள் (கஷ்டங்கள்) சிலவற்றை குறிப்பிடுக.

திருடர்களால் சூழப்படுதல்

புயலில் சிக்கிக் கொள்ளுதல்

கூட்டத்தில் அலைபேசியையும், தானியங்கு இயந்திர அட்டையையும் இழந்து விடுதல்

ஆற்றில் மூழ்கும் நண்பர்களைக் காப்பாற்றுதல்

* What qualities do you think one should possess to handle hardships and overcome them?

Patience

Willpower

perseverance

Bravery

பெருங்கஷ்டங்களைக் கையாளவும் அவற்றை சொல்லவும் ஒருவர் என்னென்ன குணாதிசியங்களை பெற்றிருக்க வேண்டும் என நீங்கள் நினைக்கின்றீர்?

பொறுமை

மனஉறுதி

விடாமுயற்சி

தேரியம்

SUMMARY

நிகோலா (13) ஜேக்கபோ (12) இருவரும் சகோதாரர்கள். அவர்கள் பழங்கள் விற்பும் காலணிகளுக்குப் பாலிஸ் போட்டும் எடுபடி வேலைகள் செய்து வந்தனர். அவர்கள் கந்தலாடைகள் அணிந்தும் மலிவான உணவு உண்டும் கடுமையாக உழைத்து பணம் சம்பாதித்தும் வந்தனர். இக்கதையை சொல்பவர் அவர்களின் நடத்தையில் கவரப்பட்டார். அவர் அவர்களைக் கவனித்து வந்தார். அவர்களிடம் சம்பாதிக்கும் பணத்தை வைத்து என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்டார். ஞாயிறுதோறும் அவர்கள் வந்து மருத்துவக் கட்டணம் செலுத்தியும் தம் சகோதரியுடன் அளவளாவிக் கொண்டும் செல்வது வழக்கம்.

Consolidation Points

- ☞ The narrator and his companion drive through the foothills of Alps.
- ☞ On the outskirts of Verona, they meet two shabby looking brothers Nicola and Jacopo - aged 13 and 12 respectively.
- ☞ They sell wild strawberries Narrator and companion buy a big basket of strawberries.
- ☞ The boys are found doing jobs like polishing shoes, guiding visitors , etc.
- ☞ As they sell newspapers, the narrator comes to know that they do not spend on clothes and food.
- ☞ Jacopo requests the narrator to drop them at Poleta their village, 30 kms away.
- ☞ The boys are dropped at a villa which is a hospital.
- ☞ Narrator comes to know about Lucia the sister of the boys, who suffered from tuberculosis.
- ☞ The boy's home was destroyed in the war, their father, a widower was also killed.
- ☞ Hating the Germans, the boys became a part of the resistance movement.
- ☞ They work hard to treat their sister at the hospital.
- ☞ Appreciating the love and responsibility of the brothers towards their sister and remained quiet to impress on them that he doesn't know their secret.
- ☞ Such children are a great hope in the war prone world.

TWO GENTLEMEN OF VERONA

வெரோனா நகரத்து இரு கணவர்கள்

Page - 1

பக்கம் - 1

Here is a story about love, devotion, sacrifice, sincerity and maturity displayed by two little boys in their actions to save the life of their sister who suffers from tuberculosis of the spine. Read the story to find out how their actions give a new hope for humanity.

இங்கே ஒரு கதையானது, இரு சிறுவர்கள் முதுகுத் தண்டு எலும்புருக்கி நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தங்களுடைய அக்காவின் உயிரைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில், அவர்களுடைய செயல்பாடுகளால் வெளிக்காட்டப்படுகிற அன்பு, அர்ப்பணிப்பு, தியாகவுணர்வு, நேர்மை மற்றும் எண்ணமுதிர்வு பற்றியதாக அமையப்பெற்றுள்ளது. அவர்களுடைய செயல்பாடுகள் எவ்வாறு மனித இனத்திற்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கையைக் கொடுக்கிறது என்பதைக் கண்டறிந்து கொள்ள, கதையை வாசியங்கள்.

As we drove through the foothills of the Alps two small boys stopped us on the outskirts of Verona. They were selling wild strawberries. "Don't buy," warned Luigi, our cautious driver. "You will get much better fruit in Verona. Besides, these boys...."

ஆல்ப்ஸ் மலையடிவாரக் குன்றுகள் வழியே நாங்கள் பயணத்துக் கொண்டிருந்தபோது, வெரோனா நகரின் புறப்பகுதியில், இரண்டு சிறுவர்கள் எங்களை நிறுத்தினார்கள். அவர்கள் செங்கொடி முந்திரிப் பழங்களை விற்பதுக்கொண்டிருந்தார்கள். "அதை வாங்காதீர்கள்", எச்சரிக்கை உணர்வு மிக்க எங்கள் ஓட்டுனரான லூய்கி சொன்னான். "இதைவிட நல்ல பழங்களை நீங்கள் வெரோனா நகரிலேயே வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் அதோடு, இந்தப் பையன்களும்...."

He shrugged his shoulders to convey his disapproval of their shabby appearance.

அவர்களுடைய அலங்கோலமான தோற்றத்தைப் பற்றிய அவனுடைய வெறுப்பு கலந்த ஒவ்வாமையைத் தன்னுடைய தோள்களை உயர்த்திக் குலுக்கி, அவன் சுட்டிக்காட்டினான்.

One boy had on a worn jersey and cut-off khaki pants; the other a shortened army tunic gathered in loose folds about his skinny frame. Yet, gazing at the two little figures, with their brown skins, tangled hair and dark earnest eyes, we felt ourselves strangely attracted. My companion spoke to the boys, discovered that they were brothers. Nicola, the elder, was 13; Jacopo, who barely came up to the door handle of the car, was nearly 12. We bought their biggest basket, and then set off toward town.

ஒரு சிறுவன் ஓர் இறுக்கமான கம்பளிப்பின்னல் மேற்சட்டை மற்றும் வெட்டிக் குறுக்கப்பட்ட மங்கற்பழுப்பு நிறக் கால்சட்டையையும், மற்றொருவன் தன்னுடைய எலும்புந்தோலுமான உருவ அமைப்பைச் சுற்றித் தளர்வான மடிப்புகள் சேர்ந்திருந்த, வெட்டிச் சிறிதாக்கப்பட்ட ஒரு படைவீரர் மெல்லுடையையும் அணிந்திருந்தனர். எனினும், தவிட்டு நிறத் தோல்கள், பின்னற் கூளமான தலைமுடி, அக்கறைமிக்க இருண்ட கண்களுடன் கூடிய அந்த இரு சிறிய உருவங்களை நாங்கள் கூர்ந்து நோக்கியபோது, இனம்புரியாத ஈர்ப்பு நிலைக்கு உள்ளானதாக நாங்கள் உணர்ந்தோம். என் உடன் வந்திருந்த நண்பர் அந்தச் சிறுவர்களிடம் பேசி, அவர்கள் அண்ணன்-தம்பிகள் எனக் கண்டறிந்தார். மூத்தவனான நிக்கோலா 13 வயதினனாகவும், எங்களுடைய சீருந்தின் கதவுக் கைப்பிடியைக் கள்ளங்கபடமற்று நெருங்கி நின்று கொண்டிருந்த இளையவனான ஜேக்கபோ ஏறத்தாழ 12 வயதினனாகவும் இருந்தனர். மிகப்பெரிய அளவாயிருந்த அந்தக் கூடைபுடன் அந்தப் பழங்கள் அனைத்தையும் நாங்கள் அவர்களிடம் வாங்கிக்கொண்டு, பின் நகரத்தை நோக்கிய எங்களுடைய பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம்.

Page - 2

பக்கம் - 2

Next morning, coming out of our hotel, we saw our friends bent over shoe shine boxes beside the fountain in the public square, doing brisk business. We watched for a few moments; then as trade slackened we went over. They greeted us with friendly faces.

அடுத்த நாள் காலையில், எங்களுடைய தங்கும் விடுதியை விட்டு வெளியே வந்தபோது, எங்களுடைய நண்பர்களாக நாங்கள் எண்ணிவிட்ட அந்தச் சிறுவர்கள் பொதுச் சதுக்கத்திலுள்ள நீரூற்றின் பக்கத்தில் குனிந்து கொண்டு, காலணி மெருகூட்டும் வண்ணக் குமிழ்ப்பெட்டிகளுடன் விறுவிறுப்பான வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்ததை நாங்கள் பார்த்தோம். ஒரு சில நொடிப்பொழுதுகள் நாங்கள் அதைக் கவனித்து விட்டு, அந்தத் தொழில்முனைப்பு தொய்வடையவே நாங்கள் அருகில் சென்றோம். நட்பலர்ந்த முகங்களுடன் அந்தச் சிறுவர்கள் எங்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்தார்கள்.

"I thought you picked fruit for a living," I said. "We do many things, sir," Nicola answered seriously. He glanced at us hopefully. "Often we show visitors through the town ... to Juliet's tomb ... and other places of interest."

"நீங்கள் பழங்கள் பறித்து விற்பது தான் உங்களுடைய வாழ்க்கைப் பிழைப்பிற்கான ஒரு தொழில் என்று நான் நினைத்தேன்", என நான் சொன்னேன். "நாங்கள் நிறைய வேலைகள் செய்கிறோம், ஐயா", கருத்தாழ்ந்து பதிலுரைத்தான் நிக்கோலா. நம்பிக்கையுணர்வுடன் அவன் எங்களைப் பார்த்தான். "அடிக்கடி நாங்கள் பார்வையாளர்களை நகருக்குள் அழைத்துச் சென்று... ஜீலியட்டின் கல்லறையையும், பிற ஆர்வமுட்டும் இடங்களையும் சுற்றிக் காட்டுவோம்.

"All right," I smiled. "You take us along."

"மிக நல்லது", நான் புன்னகையுடன் சொன்னேன். "எங்களையும் நீங்கள் அழைத்துச் செல்லுங்கள்".

As we made the rounds, my interest was again provoked by their remarkable demeanour. They were childish enough, and in many ways quite artless. Jacopo was lively as a squirrel. Nicola's smile was steady and engaging. Yet in both these boyish faces there was a seriousness which was far beyond their years. In the week which followed we saw them frequently, for they proved extremely useful to us. If we wanted a pack of American cigarettes, or seats for the opera or the name of good restaurant, Nicola and Jacopo could be relied upon to satisfy our needs. What struck one most was their willingness to work. During these summer days, under the hot sun, they shined shoes, sold fruit, hawked newspapers, conducted tourists round the town, and ran errands.

நாங்கள் சுற்றிப் பார்க்கச் சென்றபோது, கவனிக்கத்தக்க அவர்களுடைய அணுகுமுறைகளால் என்னுடைய ஆர்வப்பற்றானது மீண்டும் தூண்டியிருக்கப்பட்டது. நிறைவான குழந்தைத்தனம் கொண்ட அவர்கள், பல விதங்களில் மிகவும் கள்ளங்கபடற்ற இயல்புடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஜேக்கபோ ஓர் அணிலைப் போன்று சுறுசுறுப்புத் துடிப்புடையவனாக இருந்தான். நிக்கோலாவின் புன்னகை நிதானமானதாகவும், பொறுப்பு ஈடுபாடு மிக்கதாகவும் இருந்தது. ஆனாலும், இந்த இரு குழந்தைத்தனமான முகங்களிலும், பல ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய, நீண்ட காலமாக நீடிக்கிற ஒரு தீவிரப் பொறுப்புணர்வு இருந்தது. தொடர்ந்து வந்த வார நாட்களில், அவர்கள் எங்களுக்கு மிக அதிக உதவிகரமாக இருந்தது. நிரூபணமானதாக இருந்ததால் நாங்கள் அடிக்கடி அவர்களைச் சந்தித்தோம். எங்களுக்கு ஒரு பெட்டி அமெரிக்க வகை புகைப்பூஞ்சுருளோ, இசைநாடக அரங்கு இருக்கைகளோ, நல்ல உணவகத்தின் பெயரோ தேவைப்பட்டால், எங்களுடைய தேவைகளைத் திருப்திகரமாகப் பூர்த்தி செய்வதில் நிக்கோலாவும், ஜேக்கபோவும் நிச்சய உறுதியுடன் நம்பப்படத் தக்கவர்களாக இருந்தார்கள். ஒருவருடைய மனதைத் தொடுகிற ஓர் அரும்பண்பாக இருந்து என்னவென்றால், வேலை செய்வதில் அவர்களுக்கிருந்த பேரார்வ முனைப்பு தான். இந்தக் கோடை நாட்களின்போது, சுட்டெரிக்கும் வெயிலின் கீழ், அவர்கள் காலணிகளை மெருகூட்டும் வேலையைச் செய்தார்கள், பழங்கள் விற்பனை செய்தார்கள், செய்தித்தாள்களைக் கூவிக்கூவி விற்பனாக்கள், சுற்றுலாப் பயணிகளை அழைத்துச் சென்று நகரின் பல இடங்களைச் சுற்றிக் காட்டினார்கள் மற்றும் போக்குவரத்துத் தூதுப் பணிகளையும் மேற்கொண்டார்கள்.

One night, we came upon them in the windy and deserted square, resting on the stone pavement beneath the lights. Nicola sat upright, tired. A bundle of unsold newspapers lay at his feet. Jacopo, his head resting upon his brother's shoulder was asleep. It was nearly midnight.

ஓர் இரவு நேரத்தில், காற்று வீச்சு அதிகமாகவும், மக்கள் நடமாட்டமற்றும் இருந்த அந்தச் சதுக்கத்தில், விளக்குகளுக்கு அடியில் இருந்த கல்லாலான நடபாதைத் தளத்தின் மீது ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்த அவர்களை நாங்கள் காண நேர்ந்தது. நிக்கோலா சோர்வடைந்தவனாக நிமிர்ந்து அமர்ந்திருந்தான். விற்பனை செய்யப்படாத செய்தித்தாள்களின் கட்டு ஒன்று அவனுடைய பாதங்களுக்கு அருகில் கிடந்தது. தன்னுடைய அண்ணனின் தோள்மீது தலையைச் சாய்த்துக்கொண்டு, ஜேக்கப்போ ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்தான். ஏறத்தாழ அது நள்ளிரவு நேரமாக இருந்தது.

“Why are you out so late, Nicola?”

“இவ்வளவு தாமதமான நேரத்தில் ஏன் இங்கே இருக்கிறீர்கள், நிக்கோலா?”

“Waiting for the last bus from Padua. We shall sell all our papers when it comes in.”

“படுவாவில் இருந்து வரும் கடைசிப் பேருந்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அது வரும்போது நாங்கள் எங்களுடைய செய்தித்தாள்கள் எல்லாவற்றையும் விற்றுவிடுவோம்”.

“Must you work so hard? You both look rather tired.”

“அவ்வாறு கடினமாக நீங்கள் உழைக்க வேண்டுமா? நீங்கள் இருவரும் உறுதியாகவே மிகவும் களைப்படைந்து காணப்படுகிறீர்கள்”

“We are not complaining, sir.”

“அதற்காக நாங்கள் எந்த மனக்குறைவும் அடைவதில்லை, ஐயா”.

But next morning, when I went over to the fountain to have my shoes shined, I said, “Nicola, the

ஆனால் அடுத்த நாள் காலையில், நான் என்னுடைய காலணிகளை மெருகேற்றுவதற்கு அந்த உற்றுப் பகுதிக்குச் சென்றபோது, நான் கேட்டேன், “நிக்கோலா, நீயும் ஜேக்கபோவும் கடினமாக உழைக்கும்

www.Padasalai.Net
way you and Jacopo work, you must earn quite a bit. You spend nothing on clothes. You eat little enough --- when I see you have a meal it's usually black bread and figs. Tell me, what do you do with your money?"

விதத்தில் நீங்கள் ஒரு பெருந்தொகையைச் சம்பாதித்திருக்க வேண்டும். உடைகளுக்காக நீங்கள் செலவு செய்வதே இல்லை. மிகக் குறைவான அளவே நீங்கள் சாப்பிடுகிறீர்கள். நீங்கள் சாப்பிடும் உணவைப் பார்க்கும்போது, அது வழக்கமாகவே கருகிய ரொட்டியும் காய்ந்துபோன அத்திப் பழங்களுமாகத்தான் இருக்கிறது. எனக்குச் சொல், உங்களுடைய பணத்தை வைத்து நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?"

He coloured deeply under his sunburn, and then grew pale. He looked to the ground.

அவனுடைய ஆழ்மனதில் வெப்பத் தாக்கம் ஏற்பட்டது போல அவன் நிறம் மாறியது, பின்னர் அவன் முகம் வெளிறியது. சற்று நேரம் தரையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

"You must be saving up to emigrate to America," I suggested. He looked at me sideways, spoke with an effort.

"அமெரிக்காவிற்குக் குடிபெயர்வதாக இருந்தால் தான் நீ இவ்வாறு பணத்தைச் சேமித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்" என நான் ஒரு புதுக் கருத்தை முன்வைத்தேன். ஓரப் பார்வையால் என்னைப் பார்த்த அவன், ஒரு கடுமையான முயற்சியுடன் பேசலானான்.

"We should greatly like to go to the States. But here, at present, we have other plans."

அமெரிக்காவிற்குச் செல்வதற்கெல்லாம் நாங்கள் விரும்பினால் அது பேரளவானதாக இருக்கும். ஆனால், இங்கேயே, நிகழ்காலத்திலேயே, எங்களுக்கு வேறு திட்டமிடல்கள் இருக்கின்றன".

Page - 3

பக்கம் - 3

"What plans?"

"என்ன திட்டங்கள்?"

He smiled uncomfortably. "Just plans, sir," he answered in a low voice.

அவன் ஆறுதலற்ற மனதுடன் புன்னகைத்தான். "திட்டமிடல்கள் மட்டுமே தான், அய்யா" ஒரு தாழ்ந்த குரலில் அவன் பதிலளித்தான்.

"Well," I said, "we're leaving on Monday. Is there anything I can do for you before we go?" Nicola shook his head, but suddenly Jacopo said, "Sir," he burst out, "every Sunday we make a visit to the country, to Poleta, 30 kilometres from here. Usually we hire bicycles. But tomorrow, since you are so kind, you might send us in your car."

"நல்லது", நான் சொன்னேன், "நாங்கள் திங்கட்கிழமை இங்கிருந்து புறப்படுகிறோம். நாங்கள் போவதற்கு முன்னால் நான் உங்களுக்காக செய்யக்கூடியது ஏதாவது இருக்கிறதா?". நிக்கோலா விருப்பமற்றுத் தலையை அசைத்தான், ஆனால் திடீரென ஜேக்கபோ சொன்னான், "அய்யா", உணர்ச்சி வெளிப்படுத்தியவனாகப் பேசினான், "ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் நாங்கள் கிராமப் பகுதிக்கு, அதாவது இங்கிருந்து 30 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள போலேட்டாவிற்குச் செல்வோம். வழக்கமாக மிதிவண்டிகளை வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு செல்வோம். ஆனால், நீங்கள் மிகவும் கனிவானவராக இருப்பதால், நாளை எங்களை உங்களுடைய சீருந்தில் அனுப்பி வைக்கலாமே".

I had already told Luigi he might have the Sunday off. However, I answered, "I'll drive you out myself."

எங்களுடைய ஓட்டுனரான லூய்கி ஞாயிற்றுக்கிழமை வார விடுமுறை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஏற்கெனவே நான் சொல்லியிருந்தேன். எவ்வாறாயினும், இந்தச் சிறுவர்களின் விருப்பத்திற்காக, "நானே வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன்" என்று பதிலளித்தேன்.

There was a pause. Nicola was glaring at his young brother in vexation. "We could not think of troubling you, sir."

எங்களுடைய பேச்சில் அங்கே சற்று நேரம் ஓர் இடை நிறுத்தம் ஏற்பட்டது. நிக்கோலா சற்றே எரிச்சலுடன் அவனுடைய தம்பியை வெறித்துப் பார்த்தான். "உங்களைத் தொந்தரவு செய்வதை நாங்கள் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை, ஐயா", என்றான்.

"It won't be any trouble."

"அது எந்தத் தொந்தரவாகவும் இருக்காது" என நான் சொன்னேன்.

He bit his lip, then, in a rather put out tone, he said, "Very well."

அவனுடைய உதட்டை அவன் கடித்துவிட்டு, ஒரு கவலை மேம்பட்ட குரலில், அவன் சொன்னான், "மிக நல்லமானது".

The following afternoon we drove to the tiny village set high upon the hillside. I imagined that our destinations would be some humble dwellings. But, directed by Jacopo, we drew up at a large red-roofed villa, surrounded by a high stone wall. I could scarcely believe my eyes and before I could recover breath my two passengers had leaped from the car.

தொடர்ந்து வந்த பிற்பகல் வேளையில், அந்த மலைக் குன்றுப் பகுதியின் உயரமான இடத்தில் அமைந்திருந்த அந்த மிகச் சிறிய கிராமத்திற்கு நாங்கள் சீருந்தை ஓட்டிச் சென்றோம். நாங்கள் சென்றடையப் போகும் இடங்களானது, ஏதோ எளிமையான வசிப்பிடப் பகுதிகளாக இருக்கும் என நான் கற்பனை செய்துகொண்டேன். ஆனால், ஜேக்கப்போவால் வழிகாட்டப்பட்டு, எங்களுடைய வாகனத்தை நாங்கள் நிறுத்திய இடமானது, ஓர் உயரமான கற்கவரால் சூழப்பட்ட, ஒரு பரந்து விரிந்த சிவப்பு நிறக் கூரையுடன் அமைந்த நாட்டுப்புற மாளிகையாக இருந்தது. என்னுடைய கண்கள் கண்ட அந்தக் காட்சியை நான் நம்புவது மிகக் கடினமாக இருந்து, நான் ஆகவாசப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பே, என்னுடைய இரு பயணிகளும் சீருந்திலிருந்து குதித்து இறங்கியிருந்தார்கள்.

"We shall not be long, sir. Perhaps only an hour. May be you'd like to go to the cafe in the village for a drink?" They disappeared beyond the corner of the wall.

"நாங்கள் அதிக நேரம் தாமதம் செய்து விட மாட்டோம், ஐயா. ஒருவேளை, ஒரு மணி நேரம் மட்டும் ஆகலாம். ஊங்களுக்கு விருப்பமிருந்தால் கிராமத்திலுள்ள சிற்றுண்டிச் சாலைக்குச் சென்று நீங்கள் ஏதாவது அருந்திவிட்டு வரலாமா?" என்று என்னிடம் கேட்டுவிட்டு, அந்தச் சுவற்றின் மூலைக்கு அப்பால் சென்று மறைந்தார்கள்.

After a few minutes I followed. I found a grilled side-entrance and, determinedly, rang the bell.

ஒரு சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, நானும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தேன். அங்கே ஓர் இரும்புப் பின்னர் கதவாலான பக்கவாட்டு நுழைவு வாயில் ஒன்றை நான் கண்டேன், மேலும் கால வரையறைத் திட்டப்படி மணி ஒலித்ததையும் கேட்டேன்.

A pleasant-looking woman with steel-rimmed spectacles appeared. I blinked as I saw that she was dressed in the white uniform of a trained nurse.

இரும்பு விளிம்புச் சட்டத்தாலான கண்ணாடியை அணிந்த, மனதிற்குவந்த தோற்றங்கொண்ட ஒரு பெண்மணி எனக்கு முன்னே தோன்றினாள். ஒரு பயிற்சி பெற்ற செவிலியரின் வெள்ளை நிற சீருடையை அவள் அணிந்திருந்ததைக் கண்ட நான் தயக்கத்துடன் விழித்தேன்.

"I just brought two small boys here."

"இரண்டு சிறுவர்களை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வருவதற்குத்தான் நான் வந்தேன்", என்றேன்.

"Ah, yes." Her face lit up; she opened the door to admit me. "Nicola and Jacopo. I will take you up."

"அப்படியா, சரி", அவளுடைய முகம் ஒளிர்ந்தது; என்னை உள்ளே அனுமதிக்கும் வண்ணம் அவள் கதவைத் திறந்தாள். "நிக்கோலாவும் ஜேக்கப்போவும் தானே, நான் உங்களை அழைத்துச் செல்கிறேன்" என்றாள்.

She led me through a cool, tiled vestibule into the hospital – for hospital the villa had become. At the door of a little cubicle the nurse paused, put her finger to her lips, and with a smile bade me look through the glass partition. The two boys were seated at the bedside of a girl of about twenty who, propped up on pillows, wearing a pretty lace

அந்த மருத்துவமனைக்குள் – மருத்துவமனையாக மாறியிருந்த அந்த நாட்டுப்புற மாளிகைக்குள், ஒரு பதிக்கப்பட்டத் தளத்தைக் கொண்ட, ஒரு குளிர்ச்சியான முகமண்டபத்தின் வழியாக அவள் என்னை வழிகாட்டி அழைத்துச் சென்றாள். ஒரு சிறிய தனிப் படுக்கையறையின் கதவுப் பகுதியை அடைந்ததும், அவள் நடப்பதை நிறுத்திவிட்டு, அவளுடைய உதடுகளில் விரலை வைத்துக்கொண்டு, அந்தக் கண்ணாடி இடைத் தடுப்பின் வழியே பார்க்குமாறு என்னை ஒரு புன்னகையுடன் ஆணையிட்டாள். ஓர் அழகிய பூ தையலமைந்த மேலங்கியை அணிந்து கொண்டு, தலையணைகளை ஆதாரமாக வைத்து அவற்றின் மீது சாய்ந்து கொண்டிருந்த, ஏறத்தாழ இருபது வயது

www.Padasalai.Net
 jacket, was listening to their chatter, her eyes soft and tender. One could see at a glance her resemblance to her brothers. A vase of wild flowers stood on her table, beside a dish of fruit and several books.

நிறைந்த ஓர் இளம் பெண்ணின் படுக்கையின் அருகே அந்த இரண்டு சிறுவர்களும் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க, அவர்கள் கடகடவெனப் பேசுவதை அந்த இளம்பெண் தன்னுடைய மென்மையான, பரிவழிக்க கண்களால் பார்த்துக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய தம்பிகளின் முகச் சாயல் ஒற்றுடை அவளுக்கு இருப்பதை ஒரு நொடிப்பார்வையிலேயே ஒருவர் கண்டறிந்து விட முடியும். அவளுடைய மேசையின் மீது, வனத்திலுள்ள பூக்கள் நிறைந்த ஒரு மலர்க் குடுவையும், அதன் பக்கவாட்டில் ஒரு பழத் தட்டும், பல்வேறு புத்தகங்களும் இருந்தன.

“Won’t you go in?” the nurse murmured. “Lucia will be pleased to see you.”

“நீங்கள் உள்ளே போகமாட்டீர்களா?”, அந்தச் செவிலியர் முணுமுணுக்கும் குரலில் கேட்டாள். “லூசியா உங்களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைவாள்” என்றாள்.

I shook my head and turned away. I felt I could not bear to intrude upon this happy family party. But at the foot of the staircase I drew up and begged her to tell me all she knew about these boys.

நான் மறுத்துத் தலையாட்டிவிட்டுத் திரும்பிக்கொண்டேன். மகிழ்ச்சியான இந்தக் குடும்ப ஒன்றிணைவில் வலிந்து புகுந்து கொள்வதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள இயலாது என நான் உணர்ந்தேன். ஆனாலும், அந்தப் படிக்கட்டின் அடிப்பகுதியில் நின்றுகொண்டு, இந்தச் சிறுவர்களைப் பற்றி அந்தச் செவிலியருக்கு தெரிந்தவை அனைத்தையும் என்னிடம் சொல்லுமாறு அவளை நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

She was eager to do so. They were, she explained, quite alone in the world, except for this sister, Lucia. Their father, a widower, a well-known singer, had been killed in the early part of the war. Shortly afterward a bomb had destroyed their home and thrown the three children into the streets. They had always known a comfortable and cultured life – Lucia had herself been training as a singer– and they had suffered horribly from near starvation and exposure to the cold winter.

அதைச் செய்வதில் அவரும் ஆர்வமுடையவளாக இருந்தாள். லூசியா என்ற அவர்களுடைய இந்த அக்காவைத் தவிர வேறு எந்தத் துணையும்ற்று அவர்கள் தனித்து விடப்பட்டவர்கள் என அவள் விளக்கினாள். மனைவியை இழந்தவரும், அனைவரும் அறிந்த ஒரு பாடகருமான அவருடைய அப்பா, போரின் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே கொல்லப்பட்டுவிட்டார். அதற்குப் பிறகு மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, அவர்களுடைய வீடும் ஒரு குண்டுவிச்சால் தகர்த்து அழிக்கப்பட்டு, இந்த மூன்று குழந்தைகளும் ஆதவற்று தெருவில் எறியப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் எப்போதுமே வசதி வாய்ப்புகள் நிறைந்த, நாகரீகத்தில் மேம்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையைத்தான் அறிந்திருந்தார்கள் – லூசியாவும் ஒரு பாடகியாக தன்னைத்தானே பயிற்றுவித்துக் கொண்டிருந்தாள் – ஆனால், அதன் பின், உணவின்றிக் கிட்டத்தட்ட பட்டினி கிடக்கும் நிலையாலும் குளிர் பருவகாலத்தில் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இயலாத தன்மையாலும் அவர்கள் மிகக் கோரமாக அவதிப்பட்டு விட்டார்கள்.

Page - 4

பக்கம் - 4

For months they had barely kept themselves alive in a sort of shelter they built with their own hands amidst the rubble. Then for three years the Germans ruled the city. The boys grew to hate the Germans. When the resistance movement began secretly to form they were among the first to join. When the war was over, and we

இடிந்த கட்டிடங்களுக்கு நடுவே, அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கைகளாலேயே கட்டியடைத்த, ஒருவகையான மறைகாப்பிடத்தில் மாதக்கணக்கில் வெறுமெனத் தங்களைத் தாங்களே உயிருடன் தக்கவைத்துக் கொண்டார்கள். பின்னர் ஜெர்மானியர்கள் அந்த நகரத்தை மூன்று ஆண்டுகளாக அரசாண்டார்கள். ஜெர்மானியர்கள் மீது அந்தச் சிறுவர்களுக்கு வெறுப்பு வளர்ந்தது. ரகசியமாக எதிர்ப்பு இயக்கமானது உருவாகத் தொடங்கியபோது, அதில் முதலில் சேர்ந்தவர்களுள் இவர்களும் அடங்குவார்கள். போர் முடிவடைந்து, இறுதியில் எங்களுக்கு அமைதி கிடைத்தபோது, அவர்கள்

had peace at last, they came back to their beloved sister. And they found her –suffering from tuberculosis of the spine.”

தங்களுடைய அக்காவிடம் திரும்பி வந்தார்கள். முதுகுத் தண்டு எலும்புருக்கி நோய்த் தாக்குதலில் அவள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததைத்தான் அவர்கள் கண்டார்கள்.

She paused, took a quick breath. “Did they give up? I do not have to answer that question. They brought her here, persuaded us to take her into the hospital. In the twelve months she has been our patient she has made good progress. There is every hope that one day she will walk– and sing–again.”

பேச்சில் ஓர் இடை நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தி, அந்தச் செவிலியர் ஒரு விரைவான மூச்சிழுப்பை மேற்கொண்டாள். “அவர்கள் தங்களுடைய தன்னம்பிக்கையை விட்டுவிட்டார்களா? அந்தக் கேள்விக்கு நான் விடை சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. அவர்கள் இங்கே அவளைக் கொண்டு வந்தார்கள், மருத்துவமனையில் அவளைச் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு, பேசி எங்களை இணங்க வைத்தார்கள். எங்களுடைய நோயாளியாக அவள் இங்கே இருக்கிற பன்னிரண்டு மாதங்களில், அவள் உடல் நலத்தில் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்திருக்கிறாள். ஒரு நாள், எழுந்து நடந்து – மீண்டும் – பாடுவாள் என்ற முழுமையான நம்பிக்கை இருக்கிறது” என்றாள்.

“Of course, everything is so difficult now, food so scarce and dear, we could not keep going unless we charged a fee. But every week, Lucia’s brothers have made their payment.” She added simply, “I don’t know what they do, I do not ask. Work is scarce in Verona. But whatever it is, I know they do it well.”

“உண்மையாகவே, எல்லாமே இப்போது கடினமாக இருக்கின்றன. உணவு கூட அவர்களுக்குப் போதாததாகவும் கிடைப்பதற்கு அரியதாகவும் இருக்கிற இந்த நிலையில், நாங்கள் ஒரு கட்டணத்தை விதிக்காமல் எங்களுடைய மருத்துவ சிகிச்சையை அவருக்குத் தொடர்ந்து அளிக்க முடியவில்லை. ஆனால், லூசியாவின் தம்பிகள் ஒவ்வொரு வாரமும் மருத்துவத்திற்கான அவர்களுடைய கட்டணத்தைச் செலுத்தி விடுகிறார்கள்”. மிக எளிதில் புரியுமாறு அவள் தொடர்ந்தாள், “அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது, நான் அவர்களிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்பதும் இல்லை. வெரோனா நகரில் வேலை கிடைப்பது மிகவும் அரிதானது. ஆனால், என்ன வேலையாக இருந்தாலும், அதை அவர்கள் செவ்வெனச் செய்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்”.

“Yes,” I agreed. “They couldn’t do it better.”

“ஆம்,” நான் ஒத்துக்கொண்டேன். “அவர்கள் எந்த வேலையானாலும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்யக்கூடியவர்கள்”.

I waited outside until the boys rejoined me, and then drove them back to the city. They sat beside me, not speaking. For my part, I did not say a word—I knew they would prefer to feel that they had safely kept their secret. Yet their devotion had touched me deeply.

அந்தச் சிறுவர்கள் மீண்டும் என்னை வந்தடையும் வரை நான் வெளியே காத்திருந்து, அதன் பின்னர் அவர்களை நகருக்கு மீண்டும் வாகனத்தை ஒட்டி அழைத்துக்கொண்டு வந்தேன். அவர்கள் எனக்குப் பக்கவாட்டில் எதுவுமே பேசாமல் அமர்ந்திருந்தார்கள். என்னுடைய பங்கிற்கு, நானும் ஒரு வார்த்தை கூட பேசவில்லை – அவர்களுடைய ரகசியத்தை அவர்கள் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைத்திருப்பதாக உணர்வதைத் தான் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன். எனினும் அவர்களுடைய ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட ஈடுபாடு என்னை மனம் நெகிழ்ச் செய்தது.

War had not broken their spirit. Their selfless action brought a new nobility to human life, gave promise of a greater hope for human society.

போரானது அவர்களுடைய மன ஊக்கத்தைக் குலைத்து விடவில்லை. அவர்களுடைய தன்னலமற்ற செலல்பாடனாது, மனித வாழ்க்கைக்கு ஒரு புதிய மேதகைமையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது, மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு பெரு நம்பிக்கையின் வாக்குறுதியை அளித்திருக்கிறது.

GLOSSARY:

WORDS	MEANINGS	தமிழ் அர்த்தம்
shrug	raise one's shoulders slightly and momentarily	தோள்பட்டையை அசைத்தல்
tunic	a loose outer garment without sleeves	நாடா போட்ட தளர்ந்த அங்கி
slackened	reduced	குறைந்தது
demeanour	appearance and behaviour	தோற்றம் மற்றும் நடத்தை
artless	innocent, guileless	திறமையற்ற
hawk	sell things crying out loudly, going from place to place	கூவி விற்பனை செய்தல்
deserted	uninhabited, unoccupied	நடமாட்டம் இல்லாத
emigrate	take up citizenship of another country	மற்ற நாட்டிற்கு இடம் பெயர்தல்
vexation	annoyance	கோபம்
vestibule	lobby	நடைபாதை
chatter	a series of short, quick	அதிகமான சத்தத்துடன் அரட்டை அடித்தல்
high	pitched sounds	கீழ் விழும் சத்தங்கள்
intrude	enter without permission	இடையறு
rubble	debris, broken bricks	கட்டிடத்தின் இடிந்த குவியல்

SYNONYMS:

WORDS	SYNONYMS	தமிழ் அர்த்தம்
appeared	seemed	தோன்றுதல்
artless	innocent, guileless	திறமையற்ற, அப்பாவித்தனமான
beneath	under	அடியில்
blinked	twinkled	சிமிட்டல்
brisk	active	சுறுசுறுப்பாக
burst out	commence	தொடங்குதல்
cautious	careful	கவனமாக
companion	friend	நண்பன்
cubicle	compartment	படுக்கை அறை
deserted	uninhabited, unoccupied	நடமாட்டம் இல்லாத, கைவிடப்பட்ட
destination	aim, motto	இலக்கு
determinedly	resolutely	தீர்மானமாக, உறுதியான
devotion	loyalty	அர்ப்பணிப்பு
disapproval	opposition	எதிர்ப்பு

earnest	honest	நேர்மையான
emigrate	take up citizenship of another country	மற்ற நாட்டிற்கு இடம் பெயர்தல்
errands	odd jobs	எடுபிடி வேலை
fountain	water fall	செயற்கை நீருற்று
frequently	often	அடிக்கடி
greeted	welcomed	வரவேற்றல் / உபசரித்தல்
hope	trust	நம்பிக்கை
humanity	the quality of being humane	மனிதாபிமானம்
intrude	enter without permission	இடையூறு, அழைக்காமல் செல்
leaped	jumped	குதித்தல்
lively	active, energetic	சுறுசுறுப்பாக
maturity	mental development	முதிர்ச்சி
murmured	whispered	முனகுதல்
opera	genre for classical music	இசைநாடகம்
paused	stopped	நிறுத்துதல்
pavement	path for pedestrians	நடைபாதை
persuaded	induced	அறிவுறுத்து
pretty	beautiful, attractive	அழகான
propped up	supported, hold up	ஆதரித்தல்
provoked	stimulated	தூண்டுதல்
quite	complete	முழுமையாக
relied upon	depended on	சார்ந்திருத்தல்
resemblance	to be similar	ஒத்திருத்தல், ஒப்ப
scarce	rare	அரிதாக
seriously	extremely	தீவிரமான
set off	start	ஆரம்பி / தொடங்கு
shabby	mean, unfair	கந்தலான
slackened	reduced	குறைந்தது (மந்தமானது)
starvation	hunger, appetite	பட்டினி, பசி
strangely	unusual	வித்தியாசமாக
tangled	not in a state of order	சிக்கலான, பரட்டை
tender	gentle	மிருதுவான
tiny	small	சிறிய
tomb	burial place, pyramid	சமாதி, கல்லறை
vexation	annoyance	கோபம்
willingness	enthusiasm, eager	ஆர்வம்

Choose the most appropriate synonyms of the underlined word from the options given below.

- As we drove through the foothills of the Alps two small boys stopped us on the outskirts of Verona.
a) inside b) borders c) fence d) platform
- He shrugged his shoulders to convey his disapproval of their shabby appearance.
a) raised b) lowered c) bent d) made
- My companion spoke to the boys discovered that they were brothers.
a) searched b) looked c) persuaded d) found
- Then as trade slackened we went over.
a) made b) raised c) reduced d) increased
- They greeted us with friendly faces.
a) welcomed b) blamed c) cursed d) insulted
- He glanced at us hopefully.
a) chatted b) looked c) feared d) found
- As we made the rounds, my interest was again provoked by their remarkable demeanour.
a) behaviour b) cleverness c) wisdom d) greatness
- Jacopo was lively as a squirrel.
a) dull b) lazy c) boring d) smart
- Nicola and Jacopo could be relied upon to satisfy our needs.
a) fulfill b) irritate c) annoy d) bore
- They shined shoes, sold fruit, hawked newspapers.
a) induced b) sold c) bought d) wrote

ANTONYMS:

WORDS		ANTONYMS
appeared (தோன்றுதல்)	X	disappeared (மறைதல்)
artless (திறமையற்ற, அப்பாவி)	X	cunning (வஞ்சகமான)
brisk (சுறுசுறுப்பாக)	X	inactive (சுறுசுறுப்பில்லாத)
cautious (கவனமாக)	X	careless (கவனமில்லாத)
companion (நண்பன்)	X	enemy (எதிரி)
deserted (நடமாட்டமில்லாத)	X	inhabited (குடியிருத்தல்)
devotion (அர்ப்பணிப்பு)	X	disloyal (அர்ப்பணிப்பு இல்லாத)
frequently (அடிக்கடி)	X	seldom (அரிதாக)
greeted (வாழ்த்துதல்)	X	cursed (சபித்தல்)
hope (நம்பிக்கை)	X	despair (நம்பிக்கையின்றி)
lively (சுறுசுறுப்பாக)	X	inactive (சோம்பேறியாக)
maturity (முதிர்ச்சி)	X	immaturity (முதிர்ச்சி இல்லாத)
murmured (முனகுதல்)	X	shouted (கத்துதல்)
paused (நிறுத்துதல்)	X	started (தொடங்குதல்)

persuaded (அறிவுறுத்துதல்)	X	dissuaded (தடுத்தல்)
pretty (அழகிய)	X	ugly (அசிங்கமான)
quite (முழுமையாக)	X	incomplete (முழுமையடையாத)
scarce (அரிதாக)	X	frequently (அடிக்கடி)
seriously (தீவிரமான)	X	casually (சாதாரணமாக)
shabby (கந்தலான)	X	fresh (தூய்மையான)
strangely (வித்தியாசமான)	X	usual (வழக்கமான)
tangled (சிக்கலான, பரட்டை)	X	disentangled (எளிமையாக)
tender (மிருதுவான)	X	hard (கடினமான)
tiny (சிறிய)	X	large (பெரிய)
vexation (கோபம்)	X	patience (அமைதி)

Choose the most appropriate antonyms of the underlined word from the options given below:

- They were selling wild strawberries.
a) buying b) bearing c) making d) doing
- You will get fruit much better in Verona.
a) greater b) worse c) smaller d) longer
- The other a shortened army tunic gathered in loose folds about his skinny frame.
a) lightened b) tightened c) **lengthened** d) brightened
- Nicola, the elder was 13.
a) older b) **younger** c) senior d) superior
- We bought their biggest basket.
a) tallest b) greatest c) **smallest** d) largest
- Jacopo, his head resting upon his brother's shoulder was asleep.
a) sleepy b) **awake** c) dreamy d) living
- Must you work so hard?
a) difficult b) tough c) **easy** d) simple
- He smiled uncomfortably.
a) **comfortably** b) inconveniently c) innocently d) cunningly
- The following afternoon we drove to the tiny village.
a) small b) little c) **big** d) great
- A pleasant looking woman with steel-rimmed spectacles appeared.
a) **vanished** b) seemed c) looked d) glanced

TEXTUAL QUESTIONS

1. Answer the following questions in one or two sentences each based on your understanding of the story. Page - 5

a) Whom did the narrator meet at the outskirts of Verona?

The narrator met at the outskirts of Verona two small boys who were selling strawberries.

The driver did not approve of the narrator buying fruits from the boys because of their shabby appearance. He said that he would get fruit much better in Verona.

c) The boys did not spend much on clothes and food. Why?

The boys did not spend much on clothes and food because they had to earn money for their sister who had been admitted in hospital.

d) Were the boys saving money to go to the States? How do you know?

The boys were not saving money to go to the States. We learn from the nurse that the boys made their payment for their sister in hospital every week without fail.

e) Why did the author avoid going to Lucia's room?

The author did not want to intrude upon this happy family party. So he avoided going to Lucia's room.

f) What was Lucia suffering from?

Lucia was suffering from tuberculosis of the spine.

g) What made the boys join the resistance movement against the Germans?

The boys hated the Germans who had destroyed their house and family. This made the boys join the resistance movement against the Germans.

h) What made the boys work so hard?

The boys had admitted their sister Lucia in an expensive hospital and they had to pay Lucia's medical charge every week. This made the boys work so hard.

i) Why didn't the boys disclose their problem to the author?

The author knew that the boys wanted to keep this matter a secret. He felt that their selfless action brought new nobility to human life.

approve - சம்மதி; **shabby appearance** - அலங்கோலமான தோற்றம்; **payment** - கட்டணம்; **intrude** - தலையிடு; **avoided** - தவிர்த்தல்; **tuberculosis** - எலும்புருக்கி நோய்; **destroyed** - அழித்த; **resistance movement** - எதிர்ப்பு இயக்கம்; **expensive** - செலவு அதிகமான; **nobility** - மேதகையை.

2. Answer the following questions in three or four sentences each. Page - 5

a) Describe the appearance of Nicola and Jacopo.

One boy had on a worn jersey and cut-off khaki pants, the other a shortened army tunic gathered in loose folds about his skinny frame. They had brown skins, tangled hair and dark earnest eyes. Nicola, the elder was 13. Jacopo the younger was nearly 12.

b) What were the various jobs undertaken by the little boys?

The two little boys sold strawberries; they shined the shoes in the morning. They took the visitors to various places in the town like Juliet's tomb and other places of interest. They hawked newspapers and ran errands.

c) How did the narrator help the boys on Sunday?

The two boys requested the author to take them in his car to Poleta. The author drove to Poleta with the boys. They drew up at a large red-roofed villa, The boys leaped from the car and told the author to wait for only an hour. After meeting their sister Lucia who was admitted there for tuberculosis, they returned to the car.

d) Who took the author to the cubicle?

The author followed the boys and found it to be a hospital. He wanted to know the whereabouts of the boys. He met a trained nurse and asked her about the boys. She took him to the cubicle and bade him look through the glass partition. The author saw the boys talking to their sister happily.

e) Describe the girl with whom the boys were talking to in the cubicle.

The two boys were seated at the bedside of a girl of about twenty. She was wearing a pretty lace jacket and was listening to their chatter. Her eyes were soft and tender. She had the resemblance

f) **Recount the untold suffering undergone by the siblings after they were rendered homeless?**
Two little siblings, Nicola, the elder, was 13 and Jacopo, was nearly 12. The war destroyed their family and rendered them homeless. Their sister Lucia suffered from TB and was admitted in a hospital. To save her the boys did all the available jobs and earned money for her treatment. From early morning to late night they worked hard. They didn't eat well. They didn't have any good dresses. By their selfless and hard work, they were able to get their sister Lucia recovered from TB.

g) **The narrator did not utter a word and preferred to keep the secret to himself. Why? Substantiate the statement with reference to the story.**

The author heard from the nurse the miserable life of the two brothers and their sister Lucia who was admitted in hospital for tuberculosis. The boys worked from early morning to mid-night to earn money for Lucia's treatment. They were prompt in paying the medical bill every week. The author thought of the boys very high. He could not utter a word to the boys. He was led to keep the secret to himself. Had he asked the boys about their life, they would have been hurt about their poor life.

tangled - பரட்டை; tomb - கல்லறை; hawked - கூவி விற்றனர்; errands - நோக்கத்தோடு; leaped - குதித்தனர்; siblings - குழந்தைகள்; destroyed - அழிந்தது; resemblance - ஒற்றுமை; recovered - குணமடைதல்; miserable - துக்ககரமான; prompt - தவறாத; utter - முன்கூ; hurt - காயப்படுத்து.

TEXTUAL PARAGRAPHS

3. Answer the following in a paragraph of 100 - 150 words each.

a) What was the driving force that made the boys do various jobs?

Title : "Two GentleMen of Verona"

Author : A.J. Cronin

Theme : The boys on their way back two did not know about their secret

Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

The war destroyed their house and rendered them houseless. Above all, their sister Lucia who was a singer suffered from tuberculosis. The two brothers had nothing in life but they had the spirit to rebuild their house and to give Lucia the best treatment in an expensive hospital. They wanted to see her fully recovered and she should sing again. This had been their driving force for the two brothers so they did all the available jobs. They sold fruits, shined shoes and hawked newspapers. They ran errands. There was seriousness in their faces. They could be relied upon. With great devotion and selflessness, they earned money for Lucia's treatment, she too got recovered.

destroyed - அழிக்கப்பட்ட; rendered - தள்ளியது; suffered - பாதிக்கப்பட்டான்; spirit - உள்ளஉறுதி; available - கிடைத்த; seriousness - தீவிரம்; devotion - அன்பு; selflessness - சுயநலமற்ற.

b) How was the family affected by the war?

Title : "Two GentleMen of Verona"

Author : A.J. Cronin

Theme : The boys on their way back two did not know about their secret

Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

The war affected the family leaving the two boys and their sister Lucia alone in the world. Their father who had been a well - known singer was killed in the war. A bomb had destroyed

www.Padasalai.Net www.CBSEtips.in
their home and rendered them homeless. They had always known a comfortable and cultured life. Lucia had herself been training as a singer. Now they had been suffering horribly from near starvation and exposure to the cold winter. For months they lived in a sort of shelter they built with their own hands. The Germans ruled the city for three years. When the war was over they came back to their beloved sister. They found her suffering from tuberculosis of spine. With under wanted spirit they gave her the best treatment in an expensive hospital. With determination and devotion they worked hard and earned money. Their sister got recovered slowly. It is a story of love and sacrifice.

wellknown - நன்கறியப்பட்ட; **comfortable** - சுகமான; **cultured life** - நாகரீக வாழ்க்கை; **starvation** - பட்டினி; **exposure** - திறந்திருத்தல்; **determination** - திடமானநோக்கம்; **sacrifice** - தியாகம்.

c. Write a character sketch of Nicola and Jacopo.

Title : "Two GentleMen of Verona"
Author : A.J. Cronin
Theme : The boys on their way back two did not know about their secret
Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

Nicola, the elder 13 and Jacopo, the younger was nearly 12. They had the shabby appearance in their worn dresses, they had been working hard from early morning to midnight with a purpose. They had great love for their sister Lucia, who had been admitted in an expensive hospital, for tuberculosis. They gave her the best treatment. They had to earn money for her treatment. But they did not have any despair with devotion, determination and sacrifice, they did all the available jobs. The author happened to meet the two brothers on the outskirts of Verona. They were selling strawberries. Then next day he saw them shining shoes. The author's interest was provoked by their remarkable behaviour. He said that they were childish and quite artless. When the author came to know of the life of the two brothers and their sister Lucia the nurse from, he was astonished and dumbfounded. He said that the war had not broken their spirit. Their selfless action brought a new nobility to human life.

shabby - அலங்கோலமான; **appearance** - தோற்றம்; **purpose** - நோக்கம்; **provoked** - தூண்டுதல்; **remarkable** - குறிப்பிடத்தக்க; **astonished** - ஆச்சரியப்படுதல்; **dumbfound** - வாயடைத்தல்.

d) What message is conveyed through the story "Two Gentlemen of Verona"?

Title : "Two GentleMen of Verona"
Author : A.J. Cronin
Theme : The boys on their way back two did not know about their secret
Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

The story "Two Gentlemen of Verona" conveys a great message to all the people. Under any circumstances a man should not lose the spirit and hope. The two brothers proved it. The war destroyed their life and rendered the brothers and their sister Lucia homeless. They were thrown into the streets. Besides, Lucia suffered from tuberculosis. The boys did not lose their heart and spirit with devotion and determination they earned money for treatment. They worked hard from morning to midnight and earned money. She too got recovered gradually and would sing as before. It is all because of their love, devotion, sacrifice, sincerity and maturity. The author said that their selfless action brought a new nobility to human life.

convey - எடுத்துச்செல்லுதல்; **message** - செய்தி; **gradually** - மெதுவாக; **sincerity** - உண்மையாக; **maturity** - மனமுதிர்ச்சி.

Title : "Two GentleMen of Verona"
Author : A.J. Cronin
Theme : The boys on their way back two did not know about their secret
Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

The author saw the two brothers Nicola 13 and Jacopo 12 selling strawberries on the outskirts of Verona. Then he had been watching the boys doing different jobs from morning to midnight. They earned money for a purpose. Their sister had been admitted in a costly hospital for tuberculosis at Poleta. Every Sunday they visited her and paid the bill promptly. The author was astonished to find love for their sister, devotion of work, sacrifice and honesty in doing jobs. They never wanted to beg but got money only by their sweats. The author came to know the history of the two boys and Lucia from a nurse. She was recovering gradually and could sing soon. The boys dignity and honour did allow them to reveal their path tie life to the author. The author realised that their nobility made them "Two Gentlemen of Verona". So the title given to story is apt and just.

different - பல்வேறு; **promptly** - தவறாமல்; **sweats** - உழைப்பில்; **dignity** - பெருந்தன்மை; **honour** - மரியாதை; **apt** - பொருத்தமாக.

f. Adversity brings out the best as well as the worst in people. Elucidate this statement with reference to the story.

Title : "Two GentleMen of Verona"
Author : A.J. Cronin
Theme : The boys on their way back two did not know about their secret
Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

There is a proverb 'Necessity is the mother of invention'. In the same, adversity brings out the best as well as the worst in people'. The two brothers Nichola and Jacopo were thrown in the streets and made homeless by the war. They had no place to lay their heads and nothing to eat. So they had sufferings which couldn't be explained or told.

But these boys did not lose their heart in life. They built a small shelter with their own hands. They brought out the best hidden in them. They started doing all the available jobs from morning to midnight. They earned money enough to treat their sister Lucia admitted in a costly hospital for tuberculosis. She too recovered gradually and returned to sing. So adversity in the life of these two siblings brought out their noble qualities, love, devotion, and sacrifice. The author said that their selfless action brought a new nobility to human life.

proverb - பழமொழி; **necessity** - தேவை; **adversity** - கஷ்டநிலை; **sufferings** - கஷ்டங்கள்; **hidden** - மறைந்தள்ள; **sibilings** - குழந்தைகள்.

g. Which character do you like the most in the story and why?

Title : "Two GentleMen of Verona"
Author : A.J. Cronin
Theme : The boys on their way back two did not know about their secret
Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Luigi, Nurse

I like the character of Lucia the most in the story. She had been embodiment of love and the driving force to her two brothers. They lived, worked and earned money only for her. They had such a great love for Lucia their sister who was admitted in a costly hospital for tuberculosis at Poleta.

The www.Padasalai.Net every Sunday with the money they had earned. Only happiness was CBSI tips their meetings. The author witnessed such happiness when he brought them in his car to Poleta. Lucia's love for the boys and the patience she had in her sufferings made me love her character the most.

embodiment - இணைத்தல்; **driving force** - வழி நடத்தும் சக்தி; **earned** - சம்பாதித்தல்; **happiness** - சந்தோஷம்; **witnessed** - கண்கூடாகப் பார்த்துணர்தல்; **patience** - பொறுமை.

CENTUM STUDENTS

SYNOPSIS

- ☞ Introduction
- ☞ The outskirts of Verona
- ☞ The two young boys turn out
- ☞ A bundle of unsold newspapers
- ☞ The narrator gladly agrees
- ☞ The narrator hesitates
- ☞ The payments regularly
- ☞ Conclusion

Introduction:

Born in 1896, the author of the novel, A.J Cronian was a medical Practitioner in Wales and London. When he was recovering from an illness, he landed up writing his first novel 'Hatter's Castle'. He instantly became popular with this novel. So, he decided to give up the medical profession and took up writing as a full-time career. 'The Spanish Gardener' is one of his most notable works. In this article, read 'Two Gentlemen of Verona' summary, another one of his renowned works.

The Outskirts Of Verona:

The narrator is driving through the foothills of the Alps along with his companion. While driving on the outskirts of Verona, two young boys who sell wild strawberries stop their car. The small boys appear to be quite shabby and the driver is not keen on buying strawberries from them. Then the narrator's companion gets to know that the boys are brothers. The elder one aged 13 is Nicola, and the younger brother, aged 12, is Jacopo.

The Two Young Boys Turn Out:

The narrator and his companion buy the biggest basket of strawberries from the boys and go towards the city. The next morning, they again see the same two boys doing the shoe shining job and on being asked, they say that they do many things for a living. They also tell the narrator and his companion that they could work as guides and show the visitors places of interest in the town. So, the narrator asks them to take them to Juliet's tomb. During the time of their stay in the town, the two young boys turn out to be very helpful to the visitors.

A Bundle Of Unsold Newspapers:

Then, the boys are found with a bundle of unsold newspapers and are ready to sell them when the last bus arrived one night. The narrator then talks to them and asks them why they are working so hard. He also told them that they seem to fetch sufficient money, so why were they not spending anything on clothes and food. Nicola tells him that they had something in their minds but he does not elaborate.

The Narrator Gladly Agrees:

Jacopo then requests the narrator to drop them in his car to the village Poleta that is around 30 kilometers away. He requests him and says that it would be a great favor. Although, Nicola does not like the fact that his brother is troubling the narrator. But the narrator gladly agrees to help the boys with reaching that place. So, the next afternoon, he along with his companion drives to the village. After dropping them, the small boys enter a large red-roofed villa, which is actually a hospital.

The narrator hesitates to enter the hospital room. He tries to find out from the nurse about the girl in the hospital and the boys. Later, the nurse tells him that Lucia is the sister of these two boys and is suffering from tuberculosis. She also mentions that a bomb destroyed their home during the war. And even their father, a widower, had got killed during the early part of the war. When he died, his three children were left to starve.

The Payments Regularly:

She told the narrator that the boys also started hating the Germans who came to rule the city and even became a part of the resistance movement. Once the war was over, Lucia got affected with tuberculosis and the boys had to admit her to the hospital. So, they have been trying their best to make the payments regularly to the hospital.

Conclusion:

The narrator waited outside the room. He did not say anything to the boys on their way back in order to give the impression that they did not know about their secret.

SLOW LEARNERS

Title : "Two GentleMen of Verona"

Author : A.J. Cronin

Theme : The boys on their way back, two did not know about their secret

Character : Nicola, Jacopo, Lucia, Narrator, Nurse, Luigi.

- i. Nicola and Jacopo were brothers.
- ii. War ruined their family.
- iii. Their sister Lucia was suffering from tuberculosis.
- iv. They did all sorts of jobs and lamed money for her treatment.
- v. The narrator was a kind and helpful person.
- vi. He helped them buy fruits and drop in their village.
- vii. But the boys did not want anybody's sympathy and charity.
- viii. They proved their love, devotion and sincerity.

VOCABULARY

a) Read the following words taken from the story. Give two synonyms and one antonym for each of these words. Use a dictionary, if required. Page - 6

Word	Synonyms	Antonym
cautious	careful, prudent	careless
disapprove	reject, refuse	accept
brisk	quick, fast	Slow
engaging	occupying, employing	Boring
humble	modest, low	High
eager	anxious, earnest	Patient
resistance	opposition, prevention	Irresistance
persuade	convince, influence	Dissuade
scarce	rare, scrimpy	Abundant
nobility	honour, dignity	dishonour

i) Given below is a list of common confusables. Distinguish the meaning of each pair of words by framing your own sentences.

- a) **emigrate** : People **emigrate** to America from the eastern countries to earn money.
immigrate : People from eastern countries **immigrate** into West Bengal
- b) **beside** : There is a temple **beside** our house.
besides : Raju gets salary **besides** rent from buildings.
- c) **judicial** : Judges and lawyers perform **judicial** functions.
judicious : He is always **judicious** in his behaviour.
- d) **eligible** : She is fully **eligible** to this particular job.
illegible : Your hand writing is **illegible**.
- e) **conscience** : He has the **conscience** of the consequence of drinking liquor.
conscious : The injured man is **conscious** and he is admitted in hospital.
- f) **industrial** : Coimbatore is an **industrial** city.
industrious : People are **industrious** at Sivakasi.
- g) **eminent** : Einstein was an **eminent** scientist.
imminent : A great disaster to mankind is **imminent** due to global warming.
- h) **illicit** : He is an **illicit** child.
elicit : The lawyer **elicited** the truth from the accused by his clever arguments.
- i) **prescribed** : Doctor **prescribed** the latest medicines for his patients.
proscribed : They are **proscribed** for his illegal activities.
- j) **affect** : Smoking **affects** one's health.
effect : The **effect** of the tonic is good.
- k) **aural** : My friend has an **aural** problem for a long time.
oral : **Oral** test decides appointment for the job in an interview.
- l) **born** : Gandhi was **born** on 2nd October.
borne : The sufferings are **borne** patiently by women.

ii) Fill in the blanks with suitable homophones or confusables. page-6

wallet	Valet	hoard	Horde
fairy	weary	desert	dessert
medal	mettle	night	knight
wait	weight	sweet	Sweat
yoke	yolk	plain	Plane
grown	crown	might	Mite
earn	yearn	quite	quiet / quit

c) Give the meanings of the following phrasal verbs and frame sentences using them. page-7

cut off	come upon	put out
draw up	pass out	take off
turn away	stand by	bank on

- cut off** : (stopped)
He **cut off** his friendship with me.
- come upon** : (meet a person unexpectedly)
I **came upon** my old friend in Chennai.

3. **put out** (extinguish)The fire engine **put out** the fire in the village.4. **draw up** : (halt / stop)The car **drew up** at the gate of the park.5. **pass out** : (distribute or send)Please **pass out** these dishes to others.6. **take off** : (rise up)The plane **took off** very smoothly.7. **turn away** : (change the direction)He **turned away** his face on seeing me at a distance.8. **stand by** : (be ready to help)My friend **stands by** me in my sorrow and joy.9. **bank on** : (keep something upon)We **bank** our hope **on** God.**d) Read the list of words formed by adding suffixes. Page-7**

frequently	satisfaction	willingness
comfortable	resemblance	nobility

Form two derivatives from each of the following words by adding prefixes and suffixes.

Word	Prefix	Suffix
patient	impatient	Patiently
honour	Dishonour	Honourable
respect	Disrespect	Respectful
manage	mismanage	Management
fertile	Infertile	Fertility
different	Indifferent	Differently
friend	Befriend	Friendship
obey	disobey	obedient

LISTENING

Floods are an inevitable natural disaster which can occur in any part of the world. Floods can prove all the more disastrous in localities, where population density is high. Preparation for Disaster Management has become imperative for any city, town or village during monsoons.

The Government Department entrusted with Disaster Management makes periodic announcements about the precautions to be taken whenever floods are anticipated.

Now, you are going to listen to the cautionary instructions that are given to the general public living in flood-prone areas.

Listen carefully and complete the following sentences.

a) The announcement was made by the Department of

Ans: disaster management

b) Widespread heavy rains are expected from the early hours of

Ans: Sunday

Ans: the closet flood shelters

d) An emergency kit should contain water bottles, biscuit packets and a

Ans: torch light, medical supplies, and a whistle for help

e) A list of should be displayed on the wall.

Ans: emergency telephone number

f) Important documents can be secured by keeping them in a case.

Ans: waterproof

g) Damage to refrigerators can be avoided by

Ans: emptying them and leaving their doors open

h) Mobile phones should be charged to enable the marooned to contact their friends, relatives and

Ans: emergency service

i) should be placed in the toilet bowls to prevent sewage inflow.

Ans: sand bags

j) Listen to the and follow the instructions implicitly.

Ans: periodic news updates

SPEAKING

Task 1 Page-8

On the occasion of World Environment Day, you have been asked to deliver a speech during morning assembly on the importance of tree planting. Write the speech in about 100 – 150 words.

✱ Introduction

✱ Suggested value points

Pollution control – Medicine – Necessary for wildlife – Cause rainfall

✱ Conclusion

Importance of tree planting

Very good morning to all. I'm going to speak about the importance of tree-planting. Today we are talking about global warming, less rainfall, change of seasons etc., The main cause for all the above happenings is the destructions of forests. Trees being an essential part of nature help all the lives on this earth and also save the earth. Not knowing this, man cuts trees and destroys the forests only for his benefits.

Trees purify air by taking carbon-di-oxide from it. They keep the atmosphere unpolluted and save the ozone layer. They give us fruits, woods and shelter to the animals and birds. Trees bring monsoon rains and make the earth fertile. Trees prevent soil erosion and also stop ice melting in the poles due to global warming. So trees are the source of life. So we should not allow the trees to be destroyed. We must compensate the loss of trees by planting saplings. Thank you for the opportunity given.

Task 2 page-9

Prepare a speech on “The importance of a reading habit” in about 100–150 words using the hints given below together with your own ideas.

✱ Introduction

✱ Suggested value points

Knowledge enrichment – Skill development – Meaningful usage of time – Overall development

✱ Conclusion

Good morning to all. I would like to talk on 'The importance of a reading habit'.

I'm sorry to say that reading habit is diminishing. It is all due to the advent of T.V and mobiles. But the book fairs conducted in various cities and towns give us some consolation. People visit such fairs in large numbers. So we find renewal of interest in reading books.

We must realize the value of books. They help us get knowledge about great men and about the world. They make us cultured. They develop our reasoning knowledge. Books are also called as our friends and true companions. For the old people they are inseparable companions. Books give us knowledge and good reasoning power and we know the history of the world. We must spare some time every day to read books. This will increase our habit of reading.

READING

Read the passage given below and make notes. page-9

For passage Refer Text Book Page No. - 9.

Title : Smart Cities

1. Government of India :

- initiated smart cities
- resolve urban problems

2. Urban forestry

- Management of trees
- Physiological, sociological and economic well being of the society.

3. Sponges

- Mangroves, lakes, grasslands and forests.
- absorb the air and noise pollution
- cultural, recreational hotspots

4. Urban forests

- reduce cost of building
- neutralizing urban heat

5. Trees, herbs, sherbs

- arrest sedimentation and other pollutants.
- help improve on aquatic eco system
- boost through the urban forests
- connect children to natural environment

GRAMMAR

TENSES

Task - 1

Tick the correct options and complete the dialogue.

- A : Hello. What do you watch / are you watching?
- B : A programme about the Jallian Wala Bagh massacre, which I recorded last night. I study / I'm studying about it this term.
- A : All that I know / I've known about it is that hundreds of people died / had died in it.
- B : Yes, it was much, much worse than anyone has expected / had expected. It went on / has gone on for hours. Do you want / Have you wanted to watch the programme with me?
- A : No, thanks. I've got to do some veena practice. I've just remembered / I just remembered that we've got a concert tomorrow, and I don't have / haven't had time to practise my new piece this week.
- B : OK. I've already done / I already did my practice, so I've got time to watch TV. See you later.

Complete the sentences with the correct tense form of the verbs in brackets.

- Tell (tell) me exactly what happened (happen) last night!
- Mrs. Mageswari is my Maths teacher. She has been teaching (teach) me for four years.
- I had never thought (never /think) of a career in medicine before I spoke to my Biology teacher but now I am seriously considering (seriously/ consider) it.
- Oh no! I forgot (forget) to bring my assignment! What am I going to do? This is the second time I have done (do) this!
- I can't remember what my teacher said (say) yesterday about our homework. I did not listen (not listen) properly because Hussain was talking (talk) to me at the same time.
- Last year we went (go) on a school trip to Kanyakumari. We had (have) a very interesting time.
- At the moment I am thinking (think) about what course to pursue next year but I have not made (not make) a final decision yet.
- I get (get) up at 7 every morning but this morning I slept (sleep) for a long time and I did not get (not get) up until 8.

Task - 3**Fill in the blanks with the correct form of the verbs given in the brackets.**

- Everyone was sleeping when the earthquake hit the small town. (sleep)
- Evangelene quit her job a couple of years ago. (quit)
- Where did you spend your last holidays? (you spend)
- I think Suresh will leave for Tiruvallur next morning. (leave)
- I was angry that I had made such a mistake (make).
- My mother was tired yesterday because she did not sleep well the night before (not sleep).
- Her parents will be in Coimbatore for two weeks from today (be).
- Nothing much had happened when I got to the meeting (happen).
- Scientists predict that by 2050, man will have landed on Mars. (land)
- Sh! Someone is listening to our conversation! (listen)
- The plane will take off in a few minutes. (take)
- They were talking about me when I interrupted their conversation. (talk)
- Justin and his parents are living in an apartment right now because they can't find a cheap house. (live)
- Rajini Prem's family is in Chengalpet now. (be).
- Yusuf goes to the movies once in a while (go)
- This has been an easy quiz so far (be).
- Our team did not win any games last year. (not win)
- We saw a wonderful film at the cinema last night. (see)
- Hurry up! The movie has already begun. (already begin)

MODAL AUXILIARIES: Page - 14**Task - 1****Fill in the blanks with modal auxiliaries.**

- The candidates should answer five out of ten questions.
- How dare you open my bag?
- Tajudeen can finish this work by Monday.
- May I go to school today?

- f) Poonam could not catch the bus yesterday.
- g) People who live in glass houses should not throw stones.
- h) You need not go to the market as I have brought vegetables.
- i) Would you have taken all this trouble?
- j) You must be joking.
- k) I tried to climb up the tree, but could not.
- l) Hima Das ran so fast that she could win the medal.
- m) You can lead a horse to water, but you can't make it drink.
- n) I wouldn't like to have a cup of coffee.
- o) My grandfather used to visit this temple when he was young.

Task - 2

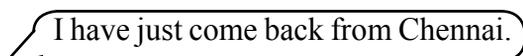
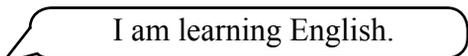
Complete the following sentences with modals using the clues given.

- a) You should help the needy. (moral obligation)
- b) If I were you, I would not behave like that. (conditional sentence)
- c) I will never tell a lie. (determination)
- d) My uncle might have reached by now. (possibility)
- e) The patient is critical. He must be taken to the hospital. (compulsion)
- f) I used to play hockey when I was a student. (past habit)
- g) You must not attend my class. (order)
- h) He might come today. (remote possibility)
- i) You ought to follow the traffic rules. (regulation)
- j) He will play the match. (willingness)
- k) You should not waste time on it. (necessity)
- l) Had the doctor come in time, he would have saved the patient. (probability)

REPORTED SPEECH:

Task - 1

Read what these people say and rewrite as sentences.

1.
Raja **said that he was very busy.**
2.
Satya **said that he had completed his work.**
3.
Johnson **said that he didn't like to go out.**
4.
Akshita **said that he had just come back from Chennai.**
5.
Jayan **said that he was learning English.**

6. I bought a pen yesterday.

Madhu **said that he had bought a pen the previous day.**

7. We will go for shopping tomorrow.

Joseph and Mary **said that they would go for shopping the next day.**

8. We can't attend the party.

Afsar and Ayesha **said that they couldn't attend the party.**

9. How are you?

Satish **asked him how he was.**

10. I am fine. Thank you.

Victor **said that he was fine and thanked him.**

Task - 2

Read the following dialogue and complete the report in the space provided.

a) Priya : Where are you going?

Vijay : I am going to the railway station.

Priya : Why are you going there?

Vijay : I want to receive my uncle who is coming from Bangalore.

Priya asked Vijay (a) where he was going.

Vijay replied (b) that he was going to the railway station.

Priya further inquired (c) Why he was going there.

Vijay stated that (d) he wanted to receive his uncle who was coming from Banglore.

b) Teacher : Why are you late?

Divya : I missed the bus.

Teacher : You should have reached the bus stop on time.

Divya : My grandmother is ill. So, I had to take her to the doctor.

Teacher : I am sorry. What ails her?

Divya : She has high fever.

The teacher asked Divya why she was late. Divya replied that (a) she had missed the bus.

The teacher told her that (b) she should have reached the bus stop on time. Divya said that her

grandmother was ill and so she had to take her to the doctor. The teacher felt sorry and further asked

her (c) what ailed her. Divya explained that she (had) had high fever.

Task - 3

Rewrite the following passage in indirect speech.

Pradeep got out of bed with much excitement. "It is going to be a lovely sunny day," he remarked to his sister Varshini.

"Just let me sleep a bit longer, Pradeep," Varshini begged, "and since you are feeling so enthusiastic," she suggested, "Why don't you go and help mother in cooking?"

"Sure, I will", said Pradeep. "Can I help you, mum?", he said to his mother.

"Yes, of course. There are idlis and vadas on the dining table. Have your breakfast."

"Thank you, mum; I'll surely help you by eating them."

Pradeep got out of bed with much excitement. He told his sister Varshini that it was going to be a lovely sunny day. Varshini begged Pradeep to let her sleep just a bit longer. She also asked him why he didn't go and help mother in cooking since he was feeling so enthusiastic. Pradeep replied that he would and asked his mother if he could help her. But his mother asked him to have his breakfast as there were idlis and vadas on the dining table. He thanked his mother and told her that he would surely help her by eating them.

WRITING

LETTER WRITING :

Sir,

I request you to publish the following letter in your daily to address an important issue which needs immediate redressal.

During week ends motorcyclists are seen racing on the East Coast road and the Old Mahabalipuram road of Chennai. The amateur racers are risking their own lives and of the public as well. They are fearless and irresponsible, not knowing the price of human lives. Risking others and their lives for their pleasure is highly condemnable.

Even school students indulge in such activities and cause fatal accidents. The racers have started occupying the lanes and streets of busy localities. As such, the violation of traffic rules often results in loss of young lives. Such reckless riders who violate traffic rules should be punished severely.

As a responsible citizen of the society, I request the authorities concerned to take appropriate measures to put an end to this menace.

Yours truly,
Srivatsav

Questions:

a) Read the following letter carefully, discuss with your partner and answer the questions.

a) Who is the sender of the letter?

Srivatsav is the sender of the letter

b) Who is the receiver?

The editor of a newspaper is the receiver.

c) What is the issue?

Reckless riders who violate the traffic rules should be punished.

d) What is the request of the sender?

The sender requests the concerned authorities to take appropriate measures to put an end to the menace.

e) Who will take steps after reading it?

The traffic authorities will take steps after read it.

b) You have chosen Computer Science in the Higher Secondary Course. Write a letter to your friend giving reasons for your choice. Read the clues given in brackets to complete the letter.

Dear Raju, (Greeting),

Hope you are doing well. (enquire about his well being). I would like to inform you that I have chosen computer science in the HSc. I have reasons for having chosen this course. Firstly we find today computer is used in all places in all departments, office, home etc. To day the world cannot go on without computer. It is a 'must' in our life. (reason for your choice of group).

www.Padasalai.Net your ambition. Education is your choice. So choose a course like (state your ambition). We come to hear **so many unhealthy and unwanted happenings in social media and the society.** (discuss recent unhealthy happenings in social media and the society). These have made me **understand the demand or need of this profession.** (demand or need of this profession). I have plans to pursue **higher studies in this course.** (higher studies or specialization). All the best for your CA preparation. Convey my **love to your parents.**

Yours lovingly,
Ravi

Task

- a) **You had been to your Grandma's house during the summer holidays. You enjoyed your stay in her company. Write a letter to your Grandma stating how much you miss her after returning to your home.**

10th June 2020,
10, West street,
Chennai.

Dear Grandma,

Hope you're keeping good. I enjoyed my summer holidays very much when I stayed with you. I can't forget in my life the love you had for me. I'm very happy to tell you that you took very minute care of my well-being. You told me good stories at night. I shall remember those stories. You took me to the temple. I enjoyed the green fields and the beautiful flowers full of fragrance. The cattle was grazing in the field. Playing under the mango tree is unforgettable. I enjoyed eating the mango fruits. I never felt the days passing quickly. I was very sorry when I left you. I have been longing for holidays to meet you again. Please take care of you. We shall meet soon again.

Thanking you.

Yours lovingly,
Vignesh

- b) **You are the head of the English department in a renowned institution. You are invited to preside over the inauguration of the English Literary club in your alma mater. Respond to the letter you have received either accepting the invitation or expressing your inability to attend the function.**

From,

S. John
Professor of English, Head of the Department,
Ultra Arts College, Trichy
Pin : XXXX

28th October 2020

To,

The principal
Modern Higher secondary School,
Trichy
Pin : YYYY

Dear students,

It is a great pleasure for me to inaugurate your English Literary club. All of you know the importance of English today. To get a professional job, they expect the fluency of English from the candidate.

www.Brilliantai.Net starting English Literary Club are to make you read English. CBSE tips get the knowledge of English by conducting elocution competition in English, the skill of speaking in English will be developed. I request all of you to participate in all the activities of the club.

Thank you for the opportunity given to me.

Yours Sincerely,
John
(Head of English Department)

- c) **Write a letter to the Headmaster of your school requesting him to help you obtain a duplicate mark sheet of class XII, which you lost while travelling.**

From,

Maran,
4th Main street,
Madurai.
Pin : XXXX

14th July 2020,

To,

The principal ,
Navi Higher secondary School,
Madurai .
Pin : YYYY

Dear sir,

I was a student of this school in XII (with Computer science and Mathematics). I passed the examination in March 2019.

I lost my mark sheet while travelling by town bus. I need a duplicate mark sheet for joining the college. I have enclosed a certificate obtained from the police. They were not able to find the lost certificate.

I request you to be kind enough to get a duplicate mark sheet from the authority and issue me as early as possible. I will remain grateful to you for ever.

Yours faithfully,
Maran

- d) **Write a letter to AZ Company requesting them to replace the defective juicer that you bought recently. Include the following details: the problem, date of purchase, receipt number, model and warranty.**

From,

Madhan,
Roja street,
Madurai.
Pin : XXXX

4th April 2020

To,

The Manager,
AZ Company,
Madurai.
Pin : YYYY

I purchased a Butterfly juicer from you on 20th March 2020. But within a week, we find the juicer is defective. It has started trouble and we don't get full juice. The receipt number is 1238 and the model is 2019. I would like to mention that it has two years warranty. The xerox copy of warranty card is also enclosed. I request you to be good enough to replace a new juicer.

Thanking you.

Yours truly,
Madhan

- e) **You wish to become a pilot. Write a letter to a college enquiring about the details of the pilot training course offered by the college. Include the following details in your enquiry: duration of the course, fee structure, scholarships, hostel facilities and placement details.**

From,

Prabhu
4th cross treet
Madurai.
Pin : XXXX

4th May 2020,

To,

The Principal
Modern College,
Madurai
Pin : YYYY

Dear sir,

My life's ambition is to become a pilot in life. I came to know that you offer a pilot training course in your college.

Would you please send me the following details which I need to know before joining the course?

Details needed :

- duration of the course,
- fee structure
- scholarships
- hostel facilities
- placement details

I shall be thankful if you send me the above mentioned details at your earliest convenience.

Thanking you.

Yours sincerely,
Prabhu.

- f) **Write a letter to the manager of Waves Furniture Company ordering furniture for a coaching centre. Include the following details: description of the furniture, number of pieces, mode of payment, time and delivery options.**

From,

V. Ragav,
The Principal,
Tejah Academy,
Virudhunagar,
Pin : XXXX.

6th October 2020

The Manager ,
Waves Furniture Company,
Virudhunagar,
Pin : YYYY.

Dear sir,

We are starting a new Academy in about two weeks. We need furniture from you. Please send the following furniture mentioned below.

- a) Writing Table - 50
- b) Chairs - 100
- c) Benches - 150

We will pay the amount on delivery. Please send the furniture as early as possible.

Thanking you.

Yours truly,
V. Ragav

- g) Write an application for the post of Personal Secretary to the Managing Director of a company. Include the following details: Educational qualification, experience, various other qualifications required for the post.**

From

V. Pradeep,
5, Gandhi street,
Virudhunagar,
Pin : XXXX .

To

Managing Director,
Ultra Pvt. Ltd.,
54, Ambattur,
Chennai - 600 053.

Sir,

Sub : Application for the post of Personal Secretary.

Ref : Advertisement in 'The Hindu' dated 11.11.2020.

With reference to your advertisement cited, I wish to apply for the post of Personal Secretary in your company. I have given my bio-data below for your reference.

BIO -DATA

Name	:	V. Pradeep
Residential address	:	5, Gandhi street, Virudhunagar.
Age and date of birth	:	34 years, 30.04.1985
Qualification	:	M.B.A., I class. Basic Knowledge in computer Operations.
Experience	:	4 years in Modern Pvt. Ltd, Chennai.
Languages Known	:	Tamil, English and Hindi.

I have enclosed photo copies of my testimonials for your perusal. I request that my application may be favourably considered. I sincerely assure you sir, if I am selected for appointment.

Encl : Copies of Testimonials

Address on the Envelope:

To

Ultra Pvt. Ltd.,
54, Ambattur,
Chennai - 600 053.

h) Write a letter the Editor of a newspaper about the nuisance created by the roadside vendors blocking to the pavements and occupying the parking zone.

From,

6th November 2020

R. Rajesh
Roja street
Chennai.
Pin : XXXX

To,

The Editor
The Hindu (Tamil Edition),
Chennai.
Pin : YYYY

Dear sir,

I would like to bring to your kind notice our great sufferings because of the roadside vendors blocking the pavements and occupying the parking zone. We are in a position to walk neither in the middle of the road nor on the pavements. We find no place to park our vehicles in the parking zone. Our sufferings are untold.

Please help the public by taking our suffering to the notice of the concerned authority and alleviate our sufferings as possible as you can.

Thanking you.

Yours truly,
R. Rajesh

i) Write a letter to your relative or friend who is admitted in hospital for treatment of jaundice. Advise him/her not to worry about the illness and be positive. Assure him/her of your psychological and financial help during the crisis.

15th August 2020,
10, South car street,
Sivakasi.

Dear Vasanth,

I feel very sorry to know that you have been admitted in Thirvengadam Hospital, Sivakasi for Jaundice. I hope you will recover in taking diet, Non oil items, water and complete rest for a month. I am eager to see. I hope I will find time to come over to hospital and see you. Please follow the advice given by the doctor strictly.

I wish you a speedy recovery.

Thanking you.

Yours lovingly,
R. Anand

THE CASTLE

- Edwin Muir

அரண்மனை (அ) கோட்டை

- எட்வின் மூர்

ABOUT THE AUTHOR ஆசிரியர் குறிப்பு

Edwin Muir (1887-1959) was a renowned Scottish poet, novelist, translator and critic. He was remembered for his vivid poetry. He began writing poetry at a relatively old age, and over the course of several years worked out an individual, philosophical style for which he gained recognition later in his life. First Poems and Chorus of the Newly Dead contain Muir's initial attempts. Muir's later collections include Variations on a Time Theme, The Narrow Place, The Voyage and Other Poems, The Labyrinth, and One Foot in Eden.

எட்வின் மியூர் (1887-1959) புகழ்பெற்ற ஸ்காட்லாண்ட் கவிஞர், நாவல் ஆசிரியர், மொழிப்பெயர்ப்பாளர் மற்றும் திறன் ஆய்வாளர் ஆவார். அவர் தம்முடைய தெளிவான பாடல்களால் நினைவுக் கூறப்படுகிறார். முதிய வயதில் இவர் கவிதை எழுத துவங்கினார். பல ஆண்டுகள் வரையில் தனி நபராகப் பணியாற்றினார். தம்முடைய தத்துவநடைக்காக தம் வாழ்நாளின் பிற்பகுதியில் இவர் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். First poems and Chorus of the Newly Dead' இவருடைய தொடக்கக்கால முயற்சிகள் ஆகும். மியூரின் பிற்காலத் தொகுப்புகள் கீழ்க்கண்டவற்றை உள்ளடக்கியதாகும்.

Variation on a time theme, The Narrow Place, The Voyage and other Poems, The Labyrinth, One Foot in Edem.

WARM UP ஆயத்தப்படல்

a) What thoughts come to your mind when you think about a castle? Add your ideas to the list. Page - 19

Moat, huge buildings, soldiers, weapons posture gate, spacious flats, compound walls.

அ) ஓர் அரண்மனையை நினைக்கும் போது உங்கள் மனதில் தோன்றும் சிந்தனைகள் யாவை? இந்தப் பட்டியலுடன் உங்கள் கருத்துக்களையும் சேர்த்துக் கொள்க.

அகழி, பிரம்மாண்டமான கட்டிடங்கள், இராணுவ வீரர்கள், படைக்கலன்கள், தோரண வாயில், அகன்ற மாடங்கள், மதில் சுவர்கள்.

b) Have you ever visited a fort or a castle?

Yes. I visited a fort or a castle.

ஆ) நீங்கள் எப்போதாவது ஒரு கோட்டை அல்லது அரண்மனையை பார்வையிட்டுள்ளீர்களா?

ஆம், நான் கோட்டையைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

c) Fill in the following empty boxes.

இ) கீழ்க்கண்ட காலி கட்டடங்களை நிரப்புக.

Name	Location
Fort St. George	Chennai
Gingee Fort	Chenji Viluppuram
Golconda Fort	Near Hyderabad
Red Fort	Delhi

பெயர்	இருப்பிடம்
செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டை,	சென்னை
செஞ்சிக் கோட்டை	செஞ்சி விழுப்புரம்
கோலிகொண்டா கோட்டை	ஹைதராபாத் அருகில்
செங்கோட்டை	டெல்லி

வடக்கருகிகம்

எதிரிகள் எங்கள் கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். எல்லா வகைகளிலும் எங்கள் கோட்டை வலிமை மிக்கது. நம்மிடம் போதிய போர்க்கருவிகளும், உணவு பொருட்களும், அண்டை அரசுகளின் ஆதரவும் இருந்ததால், நமக்கு அச்சம் ஏற்படவில்லை. கோட்டையின் பின்புறம் ஒரு இரகசியக் கதவு இருந்தது. அக்கதவின் காவலாளி எதிரிகளால் வாங்கப்பட்டான். எதிரிகள் கோட்டைக்குள் புகுந்து தாக்கிச் சேதப்படுத்தினர். வெட்கப்பட வேண்டிய இக்கதையை நான் யாரிடமும் சொல்லவில்லை. தங்கம் எனும் எதிரியுடன் போரிட நம்மிடம் ஆயுதமும் இல்லை.

Consolidation Points

- ☞ This poem details a past event where a soldier narates a castle being overtaken.
- ☞ It is an unspecified battle.
- ☞ The speaker lives in the castle where none could enter.
- ☞ Though the army is strong,there is plenty of food and, the castle is well guarded, the man are defeated.
- ☞ The enemy bribes the warder.
- ☞ He lets them in through a litle gate .
- ☞ The poem states that the army that can't be bribed is the strongest.

The Castle

அரண்மனை அல்லது கோட்டை

Page - 19

பக்கம் - 19

All through that summer at ease we lay,
And daily from the turret wall
We watched the mowers in the hay
And the enemy half a mile away
They seemed no threat to us at all.

கோடைக் காலம் முழுவதும் ஓய்வாய் அமர்ந்திருந்து,
கோட்டைச் சுவர் மீதிருந்த கோபுரத்தில் இருந்து
புல்லறுக்கும் மனிதர்களின் புதுப்பொலிவை ரசித்தோம்
எதிரிப் படை இருப்பதுவோ அரை மைலுக்கு அப்பால்
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினர் யாம் ஒருவருக்கும் அஞ்சோம்.

For what, we thought, had we to fear
With our arms and provender, load on load,
Our towering battlements, tier on tier,
And friendly allies drawing near
On every leafy summer road.

மருட்சிகொள்ள, என்னவுண்டு, எண்ணிப் பார்த்தோம் நாங்கள்
திரட்சியாக ஆயுதமும், உணவும் எமக்கு உண்டு,
அடுக்கடுக்காய், அணிவகுக்கும் பீரங்கிகள் உண்டு,
இடுக்கண் வரின் எதிர்க்கும் நட்பு படைகள் அருகில் உண்டு
தகிக்கும் கோடைச் சாலை மூடும் தளிரிலைகள் உண்டு.

Our gates were strong, our walls were thick,
So smooth and high, no man could win
A foothold there, no clever trick
Could take us dead or quick,
Only a bird could have got in.

உறுதி மிகு வாயில்கள், ஒருங்கி அடர்ந்த சுவர்கள்,
அறுதியிட்டுக் கூறிடலாம் மனிதன் எவனும் வெல்லான்
சூழ்ச்சி கொண்டு கால்பதித்து ஏறிட இயலாது
வீழ்ச்சியோ உயிர் போ எமக்கு விரைவில் விளைந்திடாது
விழைந்து உள்ளே நுழைந்துவர பறவையால் தான் இயலும்.

What could they offer us for bait?
Our captain was brave and we were true...!
There was a little private gate,
A little wicked wicket gate.
The wizened warder let them through.

சோரம் போக என்ன ஆசை எதிரி ஊட்ட முடியும்?
தீர்நிறை எம் தலைவன், திரளும் உண்மை வீரர்...
மறைவாய் ஒரு குறுவாசல் அமைந்திருந்தது அங்கே
முறைகேடாய் அது எமக்கு முடிவானது பின்னே,
கறைசெஞ்சக் காவலனால் பகைவர் உள்ளே நுழைந்தார்.

On then our maze of tunneled stone
Grew thin and treacherous as air.
The cause was lost without a groan,
The famous citadel overthrown,
And all its secret galleries bare.

எவரும் புரியவியலா எம் புதிர் நிறைந்த வழிகள்
பதரொருவன் வஞ்சனையால் பாழ்பட்டுப் போனதே
புலம்பல் ஒலி எழுப்பக்கூட போர்வீரர் இல்லை,
புகழ்மிகு புகல் அரணானது புரட்டி அழிக்கப்பட்டது,
பெருமைமிகு ரகசியங்கள் வெறுமையாகிப் போனது.

How can this shameful tale be told?
I will maintain until my death
We could do nothing, being sold:
Our only enemy was gold,
And we had no arms to fight it with.

மானக்கேடு இதனை எப்படி மனந்திறந்து உரைப்பேன்?
மரணம் வரை இதனை எந்தன் மனத்தினுள்ளே மறைப்பேன்
எதுவும் செய்ய இயலவில்லை, விலைபேசுப் பட்டோம்;
எதிரி வேறு எவனுமில்லை ஈனப் பொற்காசு தான்,
ஆயுதங்கள் எமக்கில்லை அதனுடன் போரிடவே.

- Edwin Muir

- எட்வின் முர்

GLOSSARY:

WORDS	MEANINGS	தமிழ் அர்த்தம்
turret wall	a small tower on top of a castle	ஒரு கட்டத்தில் உள்ள சிறுகோபுரம்
mowers	people who trim grass and level the lawns	அறுவடை செய்பவர் புல்லறுக்கும் மனிதர்
provender	food	தீவனம் / உணவு
towering battlements	tall towers with openings to shoot the enemies	கம்பீரமான கொத்தளம் / அணிவகுக்கும் பிரங்கீகள்
tier	one above the other	வரிசை வரிசையாக
friendly allies	helpful or supporting nations or armed forces	நட்பு படைகள்
foothold	advantageous position	கால்பதித்து முன்னேறி
quick	alive	விரைவில்
bait	something intended to entice someone to do something	ஆசை
wicked	evil or morally wrong	கெட்ட
wicket gate	a small gate	குறுவாசல்
wizened warder	an aged or old guard	வயதான காவலன்
maze	a winding , intricate confusing path	கலக்கம்
treacherous	disloyal	ராஜதுரோகம்
groan	lament, cry	முனகு / புலம்பு
citadel	a safe and strong fort	அரண் / கோட்டை
overthrown	conquered, defeated	தோற்கடித்தல்
maintain	believe	நிர்வகி / பராமரி

1. Based on your understanding of the poem, answer the following questions in one or two sentences each.
- a) **Who is the narrator in the poem?**
One of the soldiers who was in the castle is the narrator of the poem.
 - b) **How long had the soldiers been in the castle?**
The soldiers had been in the castle for one summer.
 - c) **Why were the soldiers in the castle fearless?**
The walls were so high and protective. So the soldiers in the castle were fearless.
 - d) **Where were the enemies?**
The enemies were half a mile away from the castle.
 - e) **Why does the narrator say that the enemy was no threat at all?**
The gates were strong, allies were friendly and the walls were thick, and they were in a distance. So the narrator assumes that “no man could win” against the towering obstacles.
 - f) **Did the soldiers fight with the enemies face to face?**
No, the soldiers did not fight with the enemies face to face.
 - g) **Who had let the enemies in?**
The warder of the small gate let the enemies in.
 - h) **How did the enemies enter the castle?**
The enemies entered the castle through a little wicked wicket gate.
 - i) **Why were the secret galleries bare?**
All the hidden soldiers in the castle were dead. So, the secret galleries were bare.
 - j) **What was the ‘shameful act’?**
Here the ‘shameful act’ refers to the soldiers were defeated by their enemies.
 - k) **Why didn’t the narrator want to tell the tale to anybody?**
The narrator felt shame to tell the tale to anybody because one of them was sold for gold.
 - l) **Why did the narrator feel helpless?**
The narrator felt helpless because the soldiers were sold for gold by one among them.
 - m) **Who was the real enemy?**
Greedy was the real enemy in this poem.

castle - கோட்டை; protective - பாதுகாப்பாக; fearless - பயமின்றி; obstacles - தடை; warder - காவலன்; wicket gate - புறவாசல்; galleries - தாழ்வாரம்; defeated - தோற்கடிக்கப்பட்டார்; Greedy - பேராசை.

2. Read the poem again and complete the summary using the words given in box.

Page - 21

Stanzas 1-3

‘The Castle’ by Edwin Muir is a moving poem on the (1) capture of a wellguarded (2) castle. The soldiers of the castle were totally stress-free and relaxed. They were (3) confident of their castle’s physical strength. Through the turrets they were able to watch the mowers and no enemy was found up to the distance of (4) half-a-kilometre and so they seemed no threat to the castle. They had (5) plenty of weapons to protect them and a large quantity of (6) ration in stock to take care of the well-being of the soldiers inside the castle. The soldiers stood one above the other on the towering (7) watching to shoot the enemy at sight. They believed that the castle was absolutely safe because their captain was (8) brave and the soldiers were loyal.

half-a-kilometre	watching
Castle	brave
Ration	Capture
Plenty	confident

Stanzas 4-6

Even by a trick no one but the birds could enter. The enemy could not use a (9) bait for their entry inside the castle. But there was a wicket gate guarded by a (10) wicked guard. He (11) let in the enemies inside the famous citadel that had been known for its secret gallery and intricate path. The strong castle became (12) weak and thin because of the greedy disloyal warder. The (13) citadel was captured by the enemies for (14) gold. The narrator (15) lamented over the (16) disloyalty of the useless warder and also decided not to disclose this (17) shameful story to anyone. He was (18) helpless and wondered how he would keep this truth to himself. He regretted not finding any (19) weapon to fight with the (20) enemy called 'gold'.

lamented	shameful
wicked guard	bait
let	gold
weapon	citadel
weak	disloyalty
helpless	enemy

TEXTUAL PARAGRAPHS

3. Read the poem and answer the following in a short paragraph of 8-10 sentences each.

a) How safe was the castle? How was it conquered?

Title : "The Castle"

Author : Edwin Muir

Theme : The Narrator regretted with the enemy called Gold.

Character : The Soldiers, The poet

"The castle" was written by Edwin Muir. In this poem the soldiers did not need to worry about the threats around them because the "gates," for instance, "were strong," and the "walls were thick." So assuming that "no man could win" against the towering obstacles would feel reasonable. A wicked guard let their enemies inside the castle. The greedy guard did this for gold.

safe - பாதுகாப்பு; castle - கோட்டை; conquered - ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது; worry - பயங்கொள்ள; threats - அச்சுறுத்தல்; instance - உதாரணம்; towering obstacles - அணிவகுக்கும் பீரங்கிகள்; wicked guard - வஞ்சகக் காவலன்; greedy guard - பேராசைக் கொண்ட காவலன்.

b) Bring out the contrasting picture of the castle as depicted in stanzas 3 and 5.

Title : "The Castle"

Author : Edwin Muir

Theme : The Narrator regretted with the enemy called Gold.

Character : The Soldiers, The poet

The poet talks about the safety of the castle and how it was destroyed. In third and fifth stanzas he talks about the structure of the castle and how protective it was: and how the soldiers of the castle were captured. The castle's gates were strong, their walls were thick and high no man could win; no clever trick could take the soldiers or to kill them. Even a bird feels hard to get in. But there was a wicked warder who let the enemies through a wicket gate only for gold. This is how the castle was overthrown. Because of disloyalty the famous citadel is overthrown and the secret galleries were bare.

safety - பாதுகாப்பு; **destroyed** - அழிக்கப்பட்டது; **structure** - அமைப்பு; **protective** - பாதுகாப்பு அளிக்கிற; **captured** - பிடிபட்டனர்; **gates** - கதவுகள்; **clever trick** - நுட்பமான யுக்தி; **disobedience** - நம்பிக்கைத் துரோகி.

c) Human greed led to the mighty fall of the citadel. Explain.

Title : "The Castle"
Author : Edwin Muir
Theme : The Narrator regretted with the enemy called Gold.
Character : The Soldiers, The poet

"The Castle" was written by Edwin Muir. In this poem he talks about the mighty fall of the citadel. The structure of the castle was very good. The walls were so high and protective. So the soldiers in the castle were fearless. The gates were strong, allies were friendly and the walls were thick, "no man could win" against the towering obstacles. But the enemies entered the castle through a little wicket gate. Even though the captain was brave all the hidden soldiers in the castle were dead and secret galleries were bare because the wicked guard sold the soldiers for gold. Thus the castle met its fall.

mighty - பலமான; **fearless** - பயமின்றி; **allies** - நேசநாடுகள்; **bare** - காலியானது; **protective** - கா; **fearless** - கா; **wicket** - கா; **towering** - கா; **brave** - கா; **obstacles** - கா.

CENTUM STUDENTS

Synopsis

- ☞ Introduction
- ☞ Safety of the castle
- ☞ Captured the castle
- ☞ Real enemy
- ☞ Conclusion

Introduction:

Edwin Muir (1887-1959) was a renowned Scottish poet, novelist, translator and critic. He was remembered for his vivid poetry. He began writing poetry at a relatively old age, and over the course of several years worked out an individual, philosophical style for which he gained recognition later in his life. In his poem 'The castle' Edwin Muir reveals the truth that an army is only strong, if its men can't be bribed.

Safety of the castle:

The soldiers had been in the castle all through the summer. They were totally stress-free and relaxed. They had plenty of arms and food to protect the castle. They were confident of their castle's physical strength. The castle's gate was very strong and walls were very thick. Their captain was brave and the soldiers were loyal.

"Our gates were strong, our wall.....no man could win."

The enemies were half-a-mile away from the castle. But no one could enter the castle. There was a wicket gate, guarded by a wicked guard. He let in the enemies inside the citadel for gold through the secret gallery and intricate path. So the strong castle became weak and thin. Thus the citadel was captured by the enemies because of the greedy disloyal warder.

“The castle was lost famous citadel overthrown”

Real enemy:

The narrator felt that the gold got as bribe by the warder was their real enemy. Without fight, the castle was captured. So he decided not to disclose this shameful story to anyone.

“They seemed shameful tale be told”

Conclusion:

We can fight with the enemy face to face. But we never defeat the disloyal. So the narrator regretted for not finding any weapon to fight with the enemy called ‘Gold’.

“How can this enemy was gold”

SLOW LEARNERS

- Title : “The Castle”
- Author : Edwin Muir
- Theme : The Narrator egritted with the enemy called Gold.
- Character : The Soldiers, The poet

- i. The narrator was a soldier who ledged in a castle
- ii. They had plenty of arms and food there.
- iii. The Castle’s gate and well were very strong.
- iv. Their captain was brave and the soldiers were loyal.
- v. So the soldiers were relaxed.
- vi. But there was a disloyal warder who guarded the wicket gate.
- vii. He let the enemies inside the Citadel for gold.
- viii. Thus the Castle was captured.
- ix. The narrator decided not to disclose this shameful story to anyone.

4. Read the given lines and answer the questions that follow in a line or two.

a) *All through the summer at ease we lay,
And daily from the turret wall
We watched the mowers in the hay*

- i. **Who does ‘we’ refer to?**
‘We’ refers to the soldiers.
- ii. **How did the soldiers spend the summer days?**
The soldiers lay at ease and spend the summer days relaxing.
- iii. **What could they watch from the turret wall?**
They could watch the mowers in the hay from the turret wall.

b) *Our gates were strong, our walls were thick,
So smooth and high, no man could win.*

- i. **How safe was the castle?**
The gates were strong and the walls were thick, smooth and high. So, the castle was safe.

The majesty of the castle was the firm belief of the soldiers.

- c) *A foothold there, no clever trick
Could take us dead or quick,
Only a bird could have got in.*

i. **What was challenging?**

The foothold was challenging.

ii. **Which aspect of the castle's strength is conveyed by the above line?**

The foothold was challenging and 'no clever trick could take' are the aspects in which the castle's strength is conveyed.

- d) *Oh then our maze of tunneled stone
Grew thin and treacherous as air.
The castle was lost without a groan,
The famous citadel overthrown,*

i. **Bring out the contrast in the first two lines.**

'Maze of tunneled stone' and 'Grew thin and treacherous' are the contrast in the first two lines.

ii. **What happened to the castle?**

The castle was overthrown and it was lost.

- e) *We could do nothing, being sold.*

i. **Why couldn't they do anything?**

They couldn't do anything because they were sold and their hidden places were shown to the enemies.

ii. **Why did they feel helpless?**

'Being sold' they felt helpless.

soldiers - வீரர்கள்; mowers - புல்லறுக்கும் மனிதர்கள்; turret wall - கோட்டையின் மீதுள்ள சிறு கோபுரம்; majesty - கம்பீரம்; footholds - கால்பதித்து ஏறிட; aspects - பகுதிகள்; conveyed - அறிவித்தல்; helpless - பயனற்று.

5. Explain the following with reference to the context in about 50-60 words each.
Page-22

- a) *They seemed no threat to us at all.*

Reference	This line is taken from the poem "The Castle" written by Edwin Muir.
Context	This line expresses about the mental state of the soldiers and the strength of the castle.
Explanation	The walls were so high and productive. So the soldiers in the castle were fearless. They had a brave captain and they have plenty of weapons. So they seemed no threats to the soldiers.

- b) *How can this shameful tale be told?*

Reference	This line is taken from the poem "The Castle" written by Edwin Muir.
Context	This line shows the guilt of the narrator.
Explanation	Even though the castle was strong enough and they had brave leadership they were captured because one of them sold them for gold. So the narrator felt shamed to tell the story out.

Reference	This line is taken from the poem “ The Castle ” written by Edwin Muir .
Context	This line says how the narrator wants to hide the secret.
Explanation	He was one of the soldiers who were in the protective castle. It was high and they were quite brave to face their enemies directly but they were killed by betrayal. They were sold for gold. So, the narrator wanted to maintain the secret until his death.

d) *Our only enemy was gold*

Reference	This line is taken from the poem “ The Castle ” written by Edwin Muir .
Context	This line is says about the greediness of the man.
Explanation	The narrator was one of the soldiers who were in the protective castle. It was high and they were quite brave to face their enemies directly but they were killed by betrayal. They were sold for gold. So their only enemy was gold.

6. Read the poem and complete the table with suitable rhyming words.

lay	-	hay
wall	-	all
fear	-	near
load	-	road
thick	-	trick
win	-	in
bait	-	gate
true	-	through
stone	-	groan
air	-	bare
told	-	sold
death	-	with

7. Underline the alliterated words in the following lines.

- a) *With our arms and provender, load on load.*
load - load
- b) *A little wicked wicket gate.*
wicked - wicket
- c) *The wizened warder let them through.*
wizened - warder

'The Castle' by Edwin Muir details a past event of a castle's overtaking through the account of a soldier who witnessed the castle's fall, firsthand. The narrator builds atmospheres of confidence within the castle before the invasion, one that would lead the reader to assume the soldiers who were at the castle never suspected that such a fall was possible. With the height of the castle and its fortifications, along with the nearness of "allies" to assist, there was never a doubt in the soldiers' minds that their status was sure, not even when logic would have outweighed their rationale.

The allegorical meaning of the poem is that it is very difficult to protect oneself against greed, particularly the love of money, instilled in someone's psyche. That in war there are no rules; everyone can cheat in order to win, and betrayals may be commonplace.

LISTENING

Some phrases have been left out in the poem below. Fill in the missing phrases on listening to the reading or the audio played by the teacher. You may listen again, if required.

THE SOLDIER

If I should die, think only this of me
 That there's some corner of a foreign field
 That is forever England. There shall be
 In that rich earth a richer dust concealed
 A dust whom England bore, shaped, made aware,
 Gave, once, her flowers to love, her ways to roam;
 A body of England's breathing English air,
 Washed by the rivers, blest by suns of home.
 And think, this heart, all evil shed away,
 A pulse in the eternal mind, no less
 Gives somewhere back the thoughts by England given;
 Her sights and sounds; dreams happy as her day;
 And laughter, learnt of friends; and gentleness,
 In hearts at peace under an English heaven.

- Rupert Brooke

SUPPLEMENTARY

Unit

1

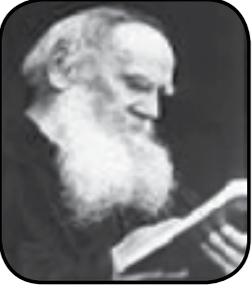
GOD SEES THE TRUTH, BUT WAITS

- Leo Tolstoy

கடவுள் உண்மையை பார்க்கிறார், ஆனால் நிதானமாக இருக்கிறார்

- லியோ டால்ஸ்டாய்

ABOUT THE AUTHOR ஆசிரியர் குறிப்பு

Leo Tolstoy was born on September 9, 1828, in Tula Province, Russia. He is best known for the novels War and Peace (1869) and Anna Karenina (1877), often cited as pinnacles of realist fiction. He first achieved literary acclaim in his twenties with his semi-autobiographical trilogy, Childhood, Boyhood, and Youth and Sevastopol Sketches, based upon his experiences in the Crimean War. Tolstoy's fiction includes dozens of short stories and several novellas such as The Death of Ivan Ilyich (1886), Family Happiness, and Hadji Murad. He also wrote plays and numerous philosophical essays. Tolstoy died on November 20, 1910 in Astapovo, Russia.

லியோ டால்ஸ்டாய் ரஷ்யாவின் டுலா மாநிலத்தில் 1828 செப்டம்பர் 9-ல் பிறந்தார். தம்முடைய நாவல்களான வார் அண்ட் பீஸ் (1869) மற்றும் அண்ணா க்ரெனினா (1877) க்காக நன்கு புகழ் பெற்றவர். யதார்த்தமான கற்பனைக் கதைகளில் உச்சத்தில் இருப்பவராக அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்பவராக இருக்கிறார். தம்முடைய 20ஆம் வயதுகளில் அவரது பகுதி சுயசரிதையில் 3 படிகளாக குழந்தை பருவம், சிறுவர் பருவம், வாலிபப் பருவம் ஆகிய நூல்களுக்காக இலக்கிய விருதுகள் பெற்றவர். கிரிமியன் போரில் ஏற்பட்ட தம்முடைய அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட Sevastopol Sketches-காக பாராட்டப் பெற்றவர். டால்ஸ்டாயின் கதைகள் பல சிறு கதைகளாகவும் The Death of Ivan Ilyich (1886), Family Happiness மற்றும் Hadji Murad முதலிய சிறு நாவல்கள் உள்ளடக்கியதாகும். நாடகங்களும், பல்வேறு தத்துவக் கட்டுரைகளும் இவர் எழுதியுள்ளார். ரஷ்யாவிலுள்ள அஸ்டபோவோ எனும் இடத்தில் 1910 நவம்பர்-20இல் டால்ஸ்டாய் மறைந்து விட்டார்.

WARM UP ஆயத்தப்படல்

If you are punished for a prank your classmate played, how would you react to the situation?

I will take the matter to the head of the school and explain the real thing, with evidences and witness. I will try to accept his guilt and regret.

உன் வகுப்புத் தோழன் செய்த ஒரு குறும்புக்காக நீ தண்டிக்கப்பட்டால் அந்த சூழ்நிலையில் நீ எவ்வாறு செயல்படுவாய்?

நான் இந்த விஷயத்தை பள்ளித் தலைமையிடம் எடுத்துச் செல்வேன். உண்மையை ஆதாரங்களுடனும் சாட்சியங்களோடும் விளக்கிச் சொல்வேன். அவன் தம் குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவும் வருத்தம் தெரிவிக்கவும் முயல்வேன்.

While many would seek vengeance or feel sorry for themselves, some may put their trust in God, forgive others for the wrongs done to them and move on in life. What is your take on this? Discuss.

Instead of revenging we must do a good thing to the wrong doer. So that he may feel ashamed. There will be no end for revenge. The poison of enmity will be spared. At the same time, the wrong doer must accept his guilt openly and come forward to create a friendly situation.

பலர் பழி தீர்க்கவும் அல்லது வருந்தி உணரவும் முயற்சிப்பார்கள். சிலர் தம் நம்பிக்கையை கடவுளிடம் வெளிப்படுத்துவர். தமக்கெதிராக குற்றம் புரிந்தவர்களை மன்னிக்கலாம். மற்றும் வாழ்க்கையைத் தொடரலாம். இதில் உன்னுடைய தேர்வு என்ன? விவாதிக்கவும்.

பழிவாங்குவதற்குப் பதிலாக, தவறு செய்பவருக்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்ய வேண்டும், இதனால் அவர் வெட்கப்படுவார். பழிவாங்குவதற்கு முடிவே இருக்காது. பகைமையின் விஷம் முளைக்கும். அதே நேரத்தில், தவறு செய்பவர் தனது குற்றத்தை வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்டு நட்பான சூழ்நிலையை உருவாக முன்வர வேண்டும்.

புடச்சுருக்கம்

இளம் வணிகரான ஆக்ஸனோவ் தம் சரக்குகளை விற்கச் சந்தைக்குப் போகின்றார். அவர் மனைவி அன்று போக வேண்டாமெனச் சொல்கிறார். இரவைக் கழிப்பதற்காக சத்திரம் ஒன்றில் தங்குகிறார். மறுநாள் கிளம்பும்போது மற்றொருவரை விட்டுச் சென்று விடுகிறார். வழியில், காவல் துறையினர் அவர் உடைமைகளை சோதித்து இரத்தக் கறைபடிந்த ஒரு கத்தியை எடுக்கின்றனர். மற்றொரு வணிகரை கொன்ற குற்றத்திற்காக சிறைப்படுத்தப்படுகிறார். அவர் சைபீரியாவிற்கு அனுப்பப்படுகிறார். சிறையில் 26 ஆண்டுகள் கழிக்கின்றார். வயதுக்கு முன்னரே நரைமுடியுடன் முதுமை அடைகிறார். எப்போதும் பிரார்த்தனை செய்கிறார். புதிய கைதிகளின் ஒரு கூட்டம் வருகிறது. அதில் உண்மையான கொலையாளி சீமையானிச் உள்ளார். ஆக்ஸனோவ் அவரைச் சந்தேகிக்கிறார். இறுதியில் சீமையானிச் தாம் இழைத்த குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆக்ஸனோவ்-வின் விடுதலைக்கான ஆணை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்குள் ஆக்சியோனோவ் இறந்து விடுகிறார்.

Consolidation Points

- ☞ Ivan Dmitrich Aksionov lives in Vladimir in Russia .
- ☞ He gives up drinking after marriage and he is responsible and liked by all people.
- ☞ One day , Aksionov disregards wife's dream and goes to a fair on business.
- ☞ The police stop him as another merchant was murdered . They find a bloodstained knife in his bag.
- ☞ Despite Aksionov's claims,he is sentenced and sent to siberia.
- ☞ He spends 26 years in Siberia.
- ☞ He dedicates his life to God.
- ☞ Other prisoners respect him.
- ☞ One of the new prisoners was Makar Semyonich.
- ☞ Overhearing conversations, Aksionov is convinced Makar Semyonich is the actual murderer for which he was blamed.
- ☞ A tunnel is dug by an unknown person.
- ☞ Aksionov knew Makar dug it but does not tell it.
- ☞ Finding the attitude of Aksionov, Makar confesses his guilt of murdering the merchant and that he placed the blood - stained knife in Aksionov's bag.
- ☞ Maker informs and confesses to authorities.
- ☞ The procedure to release Aksionov begins, but he dies before he receives the order.

Page - 24

பக்கம் - 24

Here is a story about faith, forgiveness, freedom and acceptance of a young merchant named Aksionov, who was sent to prison for a crime he didn't commit.

இங்கே ஒரு கதையானது, தான் செய்யாத ஒரு குற்றத்திற்காகச் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்ட, அக்ஸனோவ், எனும் பெயருள்ள ஓர் இளம் வணிகரின் திட நம்பிக்கை, மன்னிக்கும் மனநிலை, தன்னுரிமை நிலை மற்றும் ஏற்பு உடன்பாடு பற்றியதாகும்.

In the town of Vladimir lived a young merchant named Ivan Dmitrich Aksionov. He had two shops and a house of his own.

விளாடிமிர் நகரில் இவான் டிமிட்ரிச் அக்ஸனோவ் என்ற பெயருள்ள ஓர் இளம் வணிகன் வசித்து வந்தான் அவனுக்குச் சொந்தமாக இரண்டு கடைகளும் ஒரு வீடும் இருந்தன.

Aksionov was a handsome, fair-haired, curly-headed fellow, full of fun, and very fond of singing. When quite a young man he had been given to drink, and was riotous when he had had too much; but after he married he gave up drinking, except now and then.

அக்ஸனோவ் ஒரு நேர்த்தியான உருவ அமைப்பு உடையவனும் அழகிய தலைமுடியும், சுருட்டைத் தலைவாய்ந்த மனிதனும், கேளிக்கையுணர்வு நிறைந்தவனும் பாடல்கள் பாடுவதில் அதிகப் பற்றுடையவனாகவும் இருந்தான். அவன் ஒரு முழு நிறைவான இளைஞனாக இருந்தபோது அவன் குடிப்பழக்கத்திற்கு ஆட்பட்டு இருந்தான். மேலும் அளவிற்கு அதிகமான அவன் குடித்துவிடும் போது பெருங்கலகம் செய்கிறவனாகவும் இருந்தான், ஆனால், அவன் திருமணம் செய்துவிட்ட பிறகு எப்போதாவது மது அருந்துவதைத் தவிர பெரும்பாலும் குடிப்பழக்கத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டான்.

One summer Aksionov was going to the Nizhny Fair, and as he bade good-bye to his family, his wife said to him, "Ivan Dmitrich, do not start to-day; I have had a bad dream about you."

ஒரு கோடைப் பருவத்தில் அக்ஸனோவ் நிஸ்னிக் கண்காட்சிக்குச் செல்லத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தான். புறப்படும் முன் தன்னுடைய குடும்பத்திடம் விடைபெறும் போது அவனுடைய மனைவி அவனிடம் "இவான் டிமிட்ரிச், நீங்கள் இன்று புறப்பட்டுச் செல்லாதீர்கள், உங்களைப் பற்றி நான் ஒரு மோசமான கனவு கண்டேன் என்றாள்.

Aksionov laughed, and said, "You are afraid that when I get to the fair I shall go on a spree."

அக்ஸனோவ் உரக்கச் சிரித்து விட்டு "கண்காட்சியில் நான் குடித்துவிட்டுக் களியாட்டம் போடுவேனோ என்று நீ பயப்படுகிறாய்" என்றான்.

His wife replied: "I do not know what I am afraid of; all I know is that I had a bad dream. I dreamt you returned from the town, and when you took off your cap I saw that your hair was quite grey."

அவனுடைய மனைவி பதிலளித்தாள், நான் எதற்காகப் பயப்படுகிறேனோ என்பது எனக்கு தெரியாது, எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் நான் ஒரு கெட்ட கனவு கண்டேன் என்பது தான், நீங்கள் நகரத்திலிருந்து திரும்பி வருவதாகவும், உங்களுடைய தொப்பியை நீங்கள் கழற்றும்போது, உங்களுடைய தலைமுடியானது முழுவதும் நரைத்திருப்பதை நான் பார்ப்பதாகக் கனவு கண்டேன்".

Aksionov laughed. "That's a lucky sign," said he. "See if I don't sell out all my goods, and bring you some presents from the fair."

அக்ஸனோவ் சிரித்தான். அது ஒரு நற்பேறுக்கான அடையாளம் தான்" அவன் சொன்னான். என்னுடைய சரக்குகளை எல்லாம் நான் விற்றுத் தீர்க்காமல் இருக்கிறேனா என்பதையும் கண்காட்சிலிருந்து உனக்கு சில பரிசுகளை வாங்கி வருகிறேனோ என்பதையும் பார், என்றான்.

So he said good-bye to his family, and drove away.

எனவே, அவர் தனது குடும்பத்தினரிடம் விடைபெற்று விலகிச் சென்றார்.

When he had travelled half-way, he met a merchant whom he knew, and they put up at the same inn for the night. They had some tea together, and then went to bed in adjoining rooms.

அவன் பாதித் தொலைவு பயணித்திருந்த போது அவனுக்குத் தெரிந்த ஒரு வணிகரைச் சந்தித்தான், அவர்கள் அந்த இரவு ஒரே விடுதியில் தங்கினார்கள். அவர்கள் சேர்ந்து சிறிதளவு தேநீர் அருந்திவிட்டு, அதன் பின்னர் அடுத்தடுத்த அறைகளில் படுக்கைக்குச் சென்றார்கள்.

It was not Aksionov's habit to sleep late, and, wishing to travel while it was still cool, he aroused his driver before dawn, and told him to put in the horses.

தாமதமான நேரம் வரை தூங்குவது அக்ஸனோவின் பழக்கமல்ல, மேலும் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் போதே பயணம் செய்துவிட விரும்பி, விடியலுக்கு முன்பே தன்னுடைய வண்டியோட்டியை எழுப்பி, அவனிடம் குதிரைகளைப் பொருத்தித் தயார் செய்யச் சொன்னான்.

Page - 25

பக்கம் - 25

Then he made his way across to the landlord of the inn (who lived in a cottage at the back), paid his bill, and continued his journey.

பின்னர் அவன் கடந்து செல்லும் வழியிலிருந்து (அந்த விடுதிக்குப் பின்புறமாக ஒரு சிறிலலத்தில் வாழ்ந்து வந்த) அந்த விடுதியின் உரிமைப் பொறுப்பாளரிடம் சென்று அவனுடைய கட்டணத்தைச் செலுத்திவிட்டு தன்னுடைய பயணத்தைத் தொடர்ந்தான்.

When he had gone about twenty-five miles, he stopped for the horses to be fed. Aksionov rested awhile in the passage of the inn, then he stepped out into the porch, and, ordering a samovar to be heated, got out his guitar and began to play.

ஏறத்தாழ இருப்பதைந்து மைல்கள் அவன் கடந்து போயிருந்த போது குதிரைகளுக்கு உணவளிப்பதற்காக வண்டியை நிறுத்தினான். அங்கிருந்த சத்திரத்தின் நடைபாதைத் தாழ்வாரத்தில் அக்ஸனோவ் சற்று நேரம் ஓய்வெடுத்தான், பின் முன்கூட்டத்திற்கு நடந்து வந்து, ஒரு செம்பக் கொதிகலனைச் சூடேற்றமாறு உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டு, தன்னுடைய யாழிசைக் கருவியை வெளியிலெடுத்து மீட்டத் தொடங்கினான்.

Suddenly a troika drove up with tinkling bells and an official alighted, followed by two soldiers. He came to Aksionov and began to question him, asking him who he was and whence he came. Aksionov answered him fully, and said, "Won't you have some tea with me?" But the official went on cross-questioning him and asking him. "Where did you spend last night? Were you alone, or with a fellow-merchant? Did you see the other merchant this morning? Why did you leave the inn before dawn?"

திடீரென மூன்று குதிரைகளால் இழுத்துச் செல்லப்படும் ஒரு வண்டி தொடர்மணி ஒலியுடன் வந்து நின்றது. இரண்டு படைவீரர்கள் பின்தொடர, ஓர் அரசு அதிகாரி இறங்கி வந்தார். அவர் அக்ஸனோவிடம் வந்து, அவன் யார் என்றும் எங்கிருந்து, எதற்காக அவன் வந்தான் என்றும் விசாரனை செய்யத் தொடங்கினார். அக்ஸனோவ் அவருக்கு முழுமையாகப் பதில் சொல்லிவிட்டு, "என்னுடன் சேர்ந்து கொஞ்சம் தேநீர் அருந்தமாட்டீர்களா? எனக் கேட்டான், ஆனால் அவனைக் குறுக்குவிசாரனை செய்வதையே தொடர்ந்த அந்த அதிகாரி, நேற்றைய இரவை நீ எங்கே செலவிட்டாய்? நீ தனியாகத் தான் இருந்தாயா, அல்லது ஓர் இணையொத்த வணிகருடன் இருந்தாயா? அந்த மற்றொரு வணிகரை இன்று காலையில் நீ பார்த்தாயா? விடியலுக்கு முன்பே நீ ஏன் அந்த விடுதியை விட்டுப் புறப்பட்டாய்? என்றல்லாம் அவனிடம் கேட்டார்.

Aksionov wondered why he was asked all these questions, but he described all that had happened, and then added, "Why do you cross-question me as if I were a thief or a robber? I am travelling on business of my own, and there is no need to question me."

இந்தக் கேள்விகள் எல்லாம் ஏன் தன்னிடம் கேட்கப்படுகின்றன என்று அக்ஸனோவ் திகைத்தான், ஆயினும் நடந்தவை எல்லாவற்றையும் அவன் விவரமாகச் சொன்னான். மேலும் ஒரு திருடன் அல்லது கொள்ளையனைப் போல் நீங்கள் ஏன் என்னிடம் குறுக்கு விசாரனை செய்கிறீர்கள்? என்னுடைய சொந்த வணிகம் தொடர்பாக நான் பயணம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன், என்னைக் கேள்வி கேட்பதற்கு எந்த அவசியமும் இல்லையே எனக் கேட்டான்.

www.Padasalai.Net
Then the official, calling the soldiers, said, "I am the police-officer of this district, and I question you because the merchant with whom you spent last night has been found with his throat cut. We must search your things."

www.CBSEtips.in
பிறகு அந்த அதிகாரி, வீரர்கள் அழைத்துக் கொண்டே, நான் மாவட்டத்தின் ஒரு காவல் அதிகாரி நான் ஏன் இந்த கேள்வியை கேட்டேனென்றால் நேற்று இரவு உங்களுடன் தங்கிருந்த வணிகர் கழுத்து அறுக்கப்பட்ட நிலையில் கண்டெடுக்கப்பட்டார். உங்களுடைய உடைமைகளை சோதிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

They entered the house. The soldiers and the police-officer unstrapped Aksionov's luggage and searched it. Suddenly the officer drew a knife out of a bag, crying, "Whose knife is this?"

அந்தச் சத்திரத்திற்குள்ளே அவர்கள் நுழைந்தனர். அந்தப் படைவீரர்களும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் அக்ஸனோவின் பயணமூட்டையைக் கட்டவிழ்த்து அதைச் சோதனையிட்டார்கள். திடீரென அவனுடைய ஒரு பையிலிருந்து ஒரு கத்தியை வெளியில் எடுத்த அந்த அதிகாரி, இது யாருடைய கத்தி" எனச் சத்தமாகக் கேட்டார்.

Aksionov looked, and seeing a blood-stained knife taken from his bag, he was frightened.

அக்ஸனோவ், அவனுடைய பையிலிருந்து ஒரு இரத்தக் கறைபடிந்த கத்தியை எடுத்ததைப் பார்த்து, பயந்துவிட்டார்.

"How is it there is blood on this knife?"

எப்படி அந்தக் கத்தியில் ரத்தம் வந்தது?

Aksionov tried to answer, but could hardly utter a word, and only stammered: "I--don't know--not mine." Then the police-officer said: "This morning the merchant was found in bed with his throat cut. You are the only person who could have done it. The house was locked from inside, and no one else was there. Here is this blood-stained knife in your bag and your face and manner betray you! Tell me how you killed him, and how much money you stole?"

அக்ஸனோவ் பதில் சொல்ல முயன்றான். ஆனால் ஒரு வார்த்தையை கூட வெளிப்படுத்துவது அவனுக்கு இயலாமற்போனது, "எனக்குத் - தெரியாது - அது என்னுடையது அல்ல" என்று மட்டும் அவன் திக்கித் திணறிச் சொன்னான். பின்னர் அந்த காவல் துறை அதிகாரி "இன்று காலை அந்த வணிகன் படுக்கையில் அவனுடைய கழுத்தறுக்கப்பட்டவனாகக் கண்டறியப்பட்டான், அதைச் செய்திருக்கக் கூடிய ஒரே நபர் நீ தான். அந்த அறையும் உட்புறமாகப் பூட்டப்பட்டிருந்தது. அத்துடன் வேறு யாருமே அங்கே இல்லை. இந்த இரத்தக்கறை படிந்த கத்தி இங்கே உன்னுடைய பையில் இருக்கிறது. மேலும் உன்னுடைய முகமும் நடந்து கொள்ளும் விதமுமே உன்னைக் காட்டிக் கொடுக்கின்றன நீ எப்படி அவனைக் கொலை செய்தாய்? எவ்வளவு பணத்தை நீ திருடினாய் என்பதை என்னிடம் சொல்லிவிடு" என்றார்.

Aksionov swore he had not done it; that he had not seen the merchant after they had had tea together; that he had no money except eight thousand rubles of his own, and that the knife was not his. But his voice was broken, his face pale, and he trembled with fear as though he went guilty.

அவன் அதைச் செய்யவில்லை என்றும் அவர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து அருந்திய பிறகு அந்த வணிகனை அவன் பார்க்கவே இல்லை எனவும் தனக்குச் சொந்தமான எட்டாயிரம் ரூபிள்களைத் தவிர (ஒரு ரூபிள் என்பது இந்தியப் பணமதிப்பீட்டில் ஒரு ரூபாய் ஒன்பது காசுகளுக்கும் சமம் ஆகும்) வேறு எந்தப் பணமும் அவனிடம் இல்லை என்றும் மேலும் அந்தக் கத்தியானது அவனுடையது இல்லை எனவும் அக்ஸனோவ் உறுதியளித்துச் சொன்னான் (swore). ஆனால் அவனுடைய குரல் இடையறுந்துச் சிதறியது. அவனுடைய முகம் வெளிநிறிப்பானது. குற்றவுணர்வு உடையவனாக ஆவது போல் பயத்தில் அவன் பதறி நடுங்கினான்.

Page - 26

பக்கம் - 26

The police-officer ordered the soldiers to bind Aksionov and to put him in the cart. As they tied his feet together and flung him into the cart,

அக்ஸனோவைக் கட்டி வண்டியில் தூக்கிப் போடுமாறு அந்தக் காவல்துறை அதிகாரி படைவீரர்களுக்கு உத்தரவிட்டார். அவனுடைய பாதங்களை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி, அவர்கள் அந்த வண்டிக்குள் தூக்கி வீசியபோது

Aksionov crossed himself and wept. His money and goods were taken from him, and he was sent to the nearest town and imprisoned there. Enquiries as to his character were made in Vladimir. The merchants and other inhabitants of that town said that in former days he used to drink and waste his time, but that he was a good man. Then the trial came on: he was charged with murdering a merchant from Ryazan, and robbing him of twenty thousand rubles.

அக்ஸனோவ் தன்னைத்தானே குறுக்கிக்கொண்டு அழுதான். அவனுடைய பணமும் பொருட்களும் அவனிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொள்ளப்பட்டன, அருகாமையிலிருந்த நகரத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட அவன் அங்கே சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். விளாடிமீரில் அவனுடைய நடத்தைகள் குறித்த விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முந்தைய காலக் கட்டங்களில் மது அருந்தி விட்டு காலப்பொழுதை வீணாக்குவது அவனுடைய வழக்கம் என்றும் ஆனாலும் அவன் ஒரு நல்ல மனிதனாக இருந்தான் என்றும் வணிகர்களும் மற்ற குடியிருப்பு வாசிகளும் கூறினார்கள். அதற்குப் பிறகு வழக்கு விசாரணை தொடங்கியது. ரியாசான் நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வணிகரைக் கொலை செய்து அவரிடமிருந்து இருபதாயிரம் ரூபிள்கள் கொள்ளையடித்ததாக அவன் குற்றம் சாட்டப்பட்டான்.

His wife was in despair, and did not know what to believe. Her children were all quite small; one was a baby at her breast. Taking them all with her, she went to the town where her husband was in jail. At first she was not allowed to see him; but after much begging, she obtained permission from the officials, and was taken to him. When she saw her husband in prison-dress and in chains, shut up with thieves and criminals, she fell down, and did not come to her senses for a long time. Then she drew her children to her, and sat down near him. She told him of things at home, and asked about what had happened to him. He told her all, and she asked, "What can we do now?"

அவனுடைய மனைவி வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை இழந்தவள் ஆனாள். எதை நம்பவது என்பதும் அவளுக்குத் தெரியவில்லை அவளுடைய குழந்தைகள் அனைத்தும் மிகச் சிறியவையாக இருந்தன. அதில் ஒன்று அவளுடைய மார்போடு அணைத்துக்கொண்டு இருந்த கைக்குழந்தையாக இருந்தது. அவை எல்லாவற்றையும் தூக்கிக் கொண்டு, அவளுடைய கணவன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் நகரத்திற்குச் சென்றாள். அவனைப் பார்பதற்கு முதலில் அனுமதிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அதிக மன்றாட்டத்திற்குப் பிறகு காவல் அதிகாரிகள் அவளை அனுமதித்தனர். சிறைக் கைதிகளின் உடையில், சங்கலிகளால் பிணைக்கப்பட்டு, திருடர்களுடனும் குற்றவாளிகளுடனும் அடைக்கப்பட்டுக் கிடந்த அவனைப் பார்த்தவுடன், மயங்கிக் கீழே விழுந்தவள் நீண்ட நேரமாக உணர்வு நிலை(senses) திரும்பாமல் கிடந்தாள். அதன் பின் அவளுடைய குழந்தைகளை இழுத்து அணைத்துக் கொண்டு, அவன் அருகில் சென்று தரையில் அமர்ந்தாள். வீட்டிலுள்ள நிலவரங்களைச் சொல்லிய அவள் அவனுக்கு நேர்ந்தது என்ன என்பதைப் பற்றி கேட்டாள், அவன் எல்லாவற்றையும் அவளிடம் சொன்னான்," இப்போது நாம் செய்ய முடிந்தது என்ன? எனக் கேட்டாள்.

"We must petition the Czar not to let an innocent man perish."

"பழிபாவமற்ற ஓர் எளிய மனிதனை அழிந்து போக விடாதீர்கள் என்று ரஷ்யப் பேரரசருக்கு(czar) நாம் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும்" என்று அவன் சொன்னான்.

His wife told him that she had sent a petition to the Czar, but it had not been accepted.

ரஷ்யப் பேரரசருக்கு தான் ஏற்கனவே ஒரு வேண்டுகோள் விண்ணப்பம் அனுப்பிருந்ததாகவும், ஆனால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை என்றும் அவனுடைய மனைவி அவளிடம் சொன்னாள்.

Aksionov did not reply, but only looked downcast.

அக்ஸனோவ் எந்த பதிலும் கூறவில்லை, மனமுடைந்து போனவனாகத் தோன்றினான்.

Then his wife said, "It was not for nothing I dreamt your hair had turned grey. You remember? You should not have started that day." And passing her fingers through his hair, she said: "Vanya dearest, tell your wife the truth; was it not you who did it?"

பின்னர் அவனுடைய மனைவி, உங்களுடைய தலைமுடி நரைத்துப் போனதாக நான் கண்ட கனவு ஒன்றுமல்லாதற்காக அல்ல. உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா? நீங்கள் அன்று புறப்பட்டுச் சென்றிருக்கக் கூடாது" என்றாள். அவனுடைய தலைமுடிக்குள் அவளுடைய விரல்களை விட்டு வருடிக்கொண்டே, "இறைவன் எனக்கு இனிமையான வரமாகக் கொடுத்த என் மிக உயர்ந்த அன்பே, உங்கள் மனைவியிடம் உண்மையைச் சொல்லுங்கள்; அதைச் செய்தது நீங்கள் இல்லையா" எனக் கேட்டாள்.

“So you, too, suspect me!” said Aksionov, and, hiding his face in his hands, he began to weep. Then a soldier came to say that the wife and children must go away; and Aksionov said good-bye to his family for the last time.

நீயும் கூட அப்படி என்னைச் சந்தேகிக்கிறாயே! என்ற அக்ஸனோவ், அவனுடைய கைகளால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு அழத் தொடங்கினான். அப்போது ஒரு படைவீரன் வந்து மனைவியும் குழந்தைகளையும் போய்விட வேண்டும் என்று சொல்லவே, தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு இறுதியாக விடை கொடுத்து அனுப்பினான் அக்ஸனோவ்.

When they were gone, Aksionov recalled what had been said, and when he remembered that his wife also had suspected him, he said to himself, “It seems that only God can know the truth; it is to Him alone we must appeal, and from Him alone expect mercy.”

அவர்கள் போய்விட்ட பிறகு, அக்ஸனோவ் பேசப்பட்டவற்றை எல்லாம் மீண்டும் நினைவிற்குக் கொண்டுவந்தான். அவனுடைய மனைவியும் அவனைச் சந்தேகித்து விட்டாள் என்று அவன் நினைத்துப் பார்த்தபோது, அவன் “உண்மை என்னவென்பது இறைவனுக்கு மட்டும் தான் தெரியும்; அவனிடம் மட்டும் தான் நாம் மேல் முறையீடு செய்து அவனிடம் இருந்து தான் இரக்கத்தை எதிர்பார்க்க முடியும் போலத் தெரிகிறது”, என தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான்.

And Aksionov wrote no more petitions; gave up all hope, and only prayed to God.

அதற்கு மேலும் அக்ஸனோவ் எந்த விண்ணப்ப மனுவையும் எழுதி அனுப்பவில்லை, அனைத்து நம்பிக்கையையும் துறந்தவனாக இறைவனிடம் மட்டுமே அவன் வேண்டுகல் செய்தான்.

Aksionov was condemned to be flogged and sent to the mines. So he was flogged with a knot, and when the wounds made by the knot were healed, he was driven to Siberia with other convicts.

அக்ஸனோவ் சாட்டையால் அடிக்கப்பட வேண்டுமென்று பாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு கடைச் சுரங்கப் பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்டான். எனவே கணுக்கள் நிறைந்த ஒரு சாட்டையால் அவன் கசையடி கொடுக்கப்பட்டான் சாட்டையடியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புண்கள் ஆறிவிட்டபோது மற்ற தண்டனைக் கைதிகளுடன் சைபீரியாவிற்கு அச்சுறுத்தி அழைத்து வரப்பட்டான்.

For twenty-six years Aksionov lived as a convict in Siberia. His hair turned white as snow, and his beard grew long, thin, and grey. All his mirth went; he stooped; he walked slowly, spoke little, and never laughed, but he often prayed.

சைபீரியாவில் ஒரு தண்டனைக் கைதிகளாகவே இருப்பதாறு ஆண்டுகள் அக்ஸனோவ் வாழ்ந்தார். அவருடைய தலைமுடி வெண்பனியைப் போல் வெள்ளை நிறமாக மாறிவிட்டிருந்தது, அவருடைய தாடி நீளமாகவும், அடர்த்தியற்று மெல்லிழைவாகவும் நரைத்துபோயும் வளர்ந்திருந்திருந்தது. அவருடைய கேளிக்கைக் களிப்பு குறுகிய உடலமைப்பை பெற்று விட்ட, அவர் மெதுவாகவே நடந்தார், குறைவாகவே பேசினார். ஒருபோதும் சிரிப்பதே இல்லை, ஆனால், அடிக்கடி இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே இருந்தார்.

In prison Aksionov learnt to make boots, and earned a little money, with which he bought The Lives of the Saints. He read this book when there was light enough in the prison; and on Sundays in the prison-church he read the lessons and sang in the choir; for his voice was still good.

சிறையில் அக்ஸனோவ் புதைமிதியடிகளை உருவாக்கக் கற்றுக் கொண்டு அதன் மூலம் ஒரு சிறிய அளவு பணம் ஈட்டி, ‘புனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள்’ என்ற புத்தகத்தை வாங்கினார். சிறையில் போதுமான வெளிச்சம் இருந்தபோதெல்லாம் அவர் இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்தார். மேலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் சிறை வளாகத் தேவலாயத்திற்குச் சென்று வேத பாடங்களை வாசிக்கவும், அவருடைய குரலானது, இன்னும் நன்றாகவே இருந்ததால், தேவாலயப் பாடற்குழுவில் இணைந்து பாடவும் செய்தார்.

The prison authorities liked Aksionov for his meekness, and his fellow-

அக்ஸனோவின் சாந்தமான இயல்பிற்காக சிறையதிகாரக் குழுக்கள் அவரை விரும்பினர். மேலும் அவருடைய

prisoners respected him: they called him "Grandfather," and "The Saint." When they wanted to petition the prison authorities about anything, they always made Aksionov their spokesman, and when there were quarrels among the prisoners they came to him to put things right, and to judge the matter.

உடனொத்த கைதிகளும் அவரை மதித்து நடந்து கொண்டனர். அவரைத் தாத்தா என்றும் 'புனிதர்' என்றும் அவர்கள் அழைக்காலானார்கள், சிறையதிகாரக் குழுக்களிடம் அவர்கள் ஏதேனும் கோரிக்கை அளிக்க விரும்பினால், எப்போதும் அவர்கள் அக்ஸனோவைத் தான் தங்களுடைய சார்புரிமைப் பேச்சாளராக ஆக்கிக் கொண்டனர். கைதிகளுக்கிடையே தகராறுகள் ஏற்படும் போது, அவற்றைச் சரி செய்யுமாறும், அந்தக் காரியத்தின் மீது நடுநிலைத் தீர்ப்புத் கூறுமாறும் அவரிடமே அவர்கள் வருவதை வழக்கமாகக் கொண்டனர்.

No news reached Aksionov from his home, and he did not even know if his wife and children were still alive.

அக்ஸனோவின் வீட்டிலிருந்து அவருக்கு எந்தச் செய்தியும் வந்தடையவில்லை மேலும் அவருடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார்களா என்பதை அவர் அறிந்துகொள்ளக்கூட முடியவில்லை.

One day a fresh gang of convicts came to the prison. In the evening the old prisoners collected round the new ones and asked them what towns or villages they came from, and what they were sentenced for. Among the rest Aksionov sat down near the newcomers, and listened with downcast air to what was said.

ஒரு நாள் புதிய தண்டனைக் கைதிகளிலிருந்து ஒரு குழுவானது அந்தச் சிறைக்கு வந்தது. அன்று மாலை பழைய கைதிகள் புதியவர்களைச் சுற்றி ஒன்று கூடி, எந்த நகரம் அல்லது கிராமத்திலிருந்து அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் மேலும் எதற்காக அவர்கள் தண்டனை பெற்று வந்திருக்கிறார்கள் எனக் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டிருந்தனர். மீந்திருந்தவர்களுக்கு இடையே, புதிதாக வந்தவர்களுக்கு அருகில் அக்ஸனோவ் சீழே உட்கார்ந்துகொண்டு, மனம் உடைந்து போன உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுடன், அங்கே பேசப்பட்டவற்றைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

One of the new convicts, a tall, strong man of sixty, with a closely-cropped grey beard, was telling the others what he had been arrested for.

அந்தப் புதிய வருகையாளர்களில் ஒருவனாக நெருக்கமாகக் கத்தரிக்கப்பட்ட நரைத்த தாடியுடன், சுமார் அறுபது வயது மிக்க ஓர் உயரமான உடலுறுதி கொண்ட மனிதன், தான் எதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை மற்றவர்களுக்குப் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான்.

"Well, friends," he said, "I only took a horse that was tied to a sledge, and I was arrested and accused of stealing. I said I had only taken it to get home quicker, and had then let it go; besides, the driver was a personal friend of mine. So I said, 'It's all right.' 'No,' said they, 'you stole it.' But how or where I stole it they could not say. I once really did something wrong, and ought by rights to have come here long ago, but that time I was not found out. Now I have been sent here for nothing at all... Eh, but it's lies I'm telling you; I've been to Siberia before, but I did not stay long."

"நல்லது நண்பர்களே" அவன் சொன்னான் ஒரு சரக்கு வண்டியில் பூட்டப்பட்டிருந்த ஒரு குதிரையை நான் அழைத்து கொண்டு தான் வந்தேன், கைது செய்யப்பட்டு திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டேன், நான் சீக்கிரமாக வீடு வந்து சேர்வதற்காகவே அந்தக் குதிரையை நான் பயன்படுத்திக் கொண்டேன் என்றும், அதன் பிறகு அதை நான் போக விட்டுவிட்டேன் என்றும், அத்துடன் அந்தக் குதிரையின் ஓட்டுனர் தனிப்பட்ட விதத்தில் என்னுடைய நண்பர் என்பதையும் நான் சொன்னேன். எனவே அது எல்லாம் சரி தான் என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன். இல்லை, நீ திருடியிருக்கிறாய்' என்ற அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் எப்படி அல்லது எங்கே நான் திருடினேன் என்பதை அவர்களால் சொல்ல முடியவில்லை. உண்மையாகவே ஒரு முறை தவறாகக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றை நான் செய்தேன், சட்டப்படி நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே நான் இங்கு வந்திருக்க வேண்டும் ஆனால் அந்த நேரத்தில் நான் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இப்போது எதுவுமே இல்லாத காரணத்திற்காக நான் இங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்.... ஹே, நான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பவை எல்லாமே பொய்; முன்பு நான் சைபீரியாவில் இருந்தேன், ஆனால் நீண்ட காலம் நான் அங்கே தங்கியிருக்கவில்லை, என்றான்.

"Where are you from?" asked some one.

"நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" என யாரோ கேட்டார்கள்.

www.Padasalai.Net
From Vladimir. My family are of that town. My name is Makar, and they also call me Semyonich.”

www.CBSEtips.in
“வினாடிமரிலிருந்து வருகிறேன், என்னுடைய குடும்பத்தினர் அந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மகர் என்பது என்னுடைய பெயர், சீமையானிச் என்றும் என்னை அழைப்பார்கள் என்று அவன் சொன்னான்.

Aksionov raised his head and said: “Tell me, Semyonich, do you know anything of the merchants Aksionov of Vladimir? Are they still alive?”

அக்ஸனோவ் தன்னுடைய தலையை உயர்த்தி அவனிடம் “கேட்டார், சீமையானிச், எனக்கு ஒன்று சொல்லுங்கள், வினாடிமரின், அக்ஸனோவ் மற்றும் அவரைச் சார்ந்த வணிகர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா? அவர்கள் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறார்களா?”

“Know them? Of course I do. The Aksionovs are rich, though their father is in Siberia: a sinner like ourselves, it seems! As for you, Gran’dad, how did you come here?”

“தெரியுமா—வா? “நிச்சயமாகவே மிக நன்றாக எனக்குத் தெரியும் அக்ஸனோவ் குடும்பத்தார் பணக்காரர்கள் எனினும் அவர்களுடைய தந்தையார் சைபீரியாவில் இருக்கிறார். நம்மைப் போலவே அவரும் ஒரு பாவம் செய்தவர் என்றே தெரிகிறது! உங்களிடம் கேட்கிறேன், தாத்தா, நீங்கள் என்ன தவறுக்காக இங்கே வந்தீர்கள்? என்றார் மகர் என்ற சீமையானிச்.

Aksionov did not like to speak of his misfortune. He only sighed, and said, “For my sins I have been in prison these twenty-six years.”

அக்ஸனோவ் தன்னுடைய அவக்கோட்டைப்(misfortune) பற்றிப் பேச விரும்பவில்லை பெருமூச்சு மட்டும் விட்டு விட்டு என்னுடைய பாவங்களுக்காக இந்த இருப்பதாறு ஆண்டுகளாக நான் சிறையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்றார்.

“Whatsins?” asked Makar Semyonich.

என்ன பாவங்கள் எனக் கேட்டான் மகர் சீமையானிச்.

But Aksionov only said, “Well, well--I must have deserved it!” He would have said no more, but his companions told the newcomers how Aksionov came to be in Siberia; how someone had killed a merchant, and had put the knife among Aksionov’s things, and Aksionov had been unjustly condemned.

ஆனால், அக்ஸனோவ் “நல்லது, நல்லது - நான் அதை நியாயப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் (deserved) என்று மட்டும் சொன்னார். அவர் அதற்கு மேல் எதையும் சொல்லியிருக்கவும் மாட்டார். ஆனால் அவர் சைபீரியாவில் இருக்க நேர்ந்து எப்படி, யாரோ ஒருவன் ஒரு வணிகனைக் கொன்று விட்டு, அந்தக் கத்தியை அக்ஸனோவின் பொருட்களிடையே வைத்து விட்டுச் சென்றதும், மேலும் அநீதிதியாக (unjustify) அக்ஸனோவ் குற்றவாளியாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதும் எப்படி என்பதையெல்லாம் அவருடைய சிறை நண்பர்கள் புது வருகையாளர்க்குச் சொன்னார்கள்.

Page - 28

பக்கம் - 28

When Makar Semyonich heard this, he looked at Aksionov, slapped his own knee, and exclaimed, “Well, this is wonderful! Really wonderful! But how old you’ve grown, Gran’dad!”

மகர் சீமையானிச் இதைக் கேட்டபோது, அக்ஸனோவ்வை உற்றுப் பார்த்தான், தன்னுடைய முழங்காலில் உள்ளங்கையால் அடித்துக்கொண்டு, உணர்ச்சிப்பெருக்கில் பேசினான், “நல்லது, இது அதிசயமாக இருக்கிறது! உண்மையாகவே அதிசயம் தான்! ஆனால் நீங்கள் எவ்வளவு வயது முதிர்ந்தவராக ஆகிவிட்டீர்கள், தாத்தா!” என்றான்.

The others asked him why he was so surprised, and where he had seen Aksionov before; but Makar Semyonich did not reply. He only said: “It’s wonderful that we should meet here, lads!”

அவன் ஏன் அவ்வளவு எதிர்பாராத வியப்படைகிறான் என்றும் அதற்கும் முன்பு அக்ஸனோவ்வை அவன் எங்கே பார்த்திருக்கிறான் என்றும் மற்றவர்கள் அவனிடம் கேட்டார்கள். ஆனால் மகர் சீமையானிச் அதற்குப் பதில் சொல்லவில்லை. “நாம் இங்கே சந்திக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டதே மிகவும் அதிசயமானது தான், சிறு பையன்களே! என்று மட்டும் சொன்னான்.

These words made Aksionov wonder whether this man knew who had killed the merchant; so he said, "Perhaps, Semyonich, you have heard of that affair, or maybe you've seen me before?"

அந்த வணிகனைக் கொலை செய்தது யார் என்பது இந்த மனிதனுக்குத் தெரியுமா என எண்ணுமளவிற்கு அவனுடைய இந்த வார்த்தைகள் அக்ஸனோவ்வை வியக்க வைத்தன. அதனால் அவர் "சீமையானிச், ஒரு வேளை அந்த விவகாரத்தைப் பற்றி நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா, அல்லது இதற்கு முன்பு ஒருவேளை நீ என்னை பார்த்திருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்.

"How could I help hearing? The world's full of rumours. But it's a long time ago, and I've forgotten what I heard."

கேள்விப்படுவதை எல்லாம் எப்படி நான் நம்பிவிட முடியும்? இந்த உலகமே பொய் வதந்திகளால் நிரம்பி இருக்கிறது. ஆனால் அது நீண்ட காலம் ஆகிவிட்டது. அத்துடன் என்ன கேள்விப்பட்டேன் என்பதையும் நான் மறந்து விட்டேன்" என்றான், சீமையானிச்.

"Perhaps you heard who killed the merchant?" asked Aksionov.

அந்த வணிகனைக் கொலை செய்தது யார் என்பதை ஒருவேளை நீ கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா? என அக்ஸனோவ் கேட்டார்.

Makar Semyonich laughed, and replied: "It must have been him in whose bag the knife was found! If some one else hid the knife there, 'He's not a thief till he's caught,' as the saying is. How could any one put a knife into your bag while it was under your head? It would surely have woke you up."

மகர் சீமையானிச் உரக்கச் சிரித்துவிட்டு, "யாருடைய பையில் அந்தக் கத்தி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதோ, அவன் தான் கொலைகாரனாக இருந்திருக்க வேண்டும்! வேறு யாராவது அந்தக் கத்தியை அங்கே மறைத்து வைத்திருந்தால் கூட, ஒரு திருடன் பிடிபடும் வரை அவன் திருடன் அல்ல" என்ற சொல் வழக்கப்படி தான் அமையும், உங்களுடைய தலைக்கு அடியில் உங்களுடைய பை இருக்கும் போது, யாரோ ஒருவன் அதற்குள் ஒரு கத்தியை எப்படி வைக்க முடியும்?" அது கண்டிப்பாக உங்களை விழிப்பூட்டியிருக்குமே" என்று பதிலளித்தான்.

When Aksionov heard these words, he felt sure this was the man who had killed the merchant. He rose and went away. All that night Aksionov lay awake.

இந்த வார்த்தைகளை அக்ஸனோவ் கேட்டபோது இந்த மனிதன் தான் அந்த வணிகனைக் கொலை செய்திருக்கிறான் என உறுதியாக அவர் உணர்ந்தார். அங்கிருந்து அவர் எழுந்து சென்றுவிட்டார். அந்த இரவு முழுவதும் அக்ஸனோவ் விழித்துக்கொண்டே படுத்திருந்தார்.

He felt terribly unhappy, and all sorts of images rose in his mind. There was the image of his wife as she was when he parted from her to go to the fair. He saw her as if she were present; her face and her eyes rose before him; he heard her speak and laugh. Then he saw his children, quite little, as they were at that time: one with a little cloak on, another at his mother's breast. And then he remembered himself as he used to be—young and merry. He remembered how he sat playing the guitar in the porch of the inn where he was arrested, and how free from care he had been. He saw, in his mind, the place where he was flogged, the executioner, and the people standing around; the chains, the convicts, all the twenty-six years of his prison

மட்டற்ற துயரமடைந்தவரான அவருடைய மனதில் எல்லா வகையான நினைவுக் காட்சிகளும் எழும்பி வந்தன. அவர் அந்தக் கண்காட்சிக்கு அவருடைய மனைவியிடமிருந்து பிரிந்து வந்தபோது (parted) இருந்த அவளுடைய அதே உருவத் தோற்றம் அவருடைய கண்முன்னே நினைவிற்கு வந்தது. இப்போதும் அவள் அப்படியே இருப்பதை அவர் பார்ப்பது போல் அவளுடைய முகமும் அவளுடைய கண்களும் அவர் முன்னே எழுந்தன; அவளுடைய பேச்சும் சிரிப்பும் அவருக்குப் கேட்டது. அவருடைய குழந்தைகளும் அந்த நேரத்தில் இருந்தது போன்றே சின்னஞ்சிறியவர்களாக இருப்பதைப் பார்ப்பது போல் அவருக்குத் தோன்றியது. ஒரு குழந்தை ஒரு சிறிய மேலாடையை அணிந்து கொண்டும், மற்றொரு குழந்தை அதன் தாயின் மார்பில் அணைத்தபடியும் இருந்தது. அதன் பின் இளமையுடனும் மகிழ்ச்சிக் களிப்புடனும் வழக்கமாக இருந்த தன்னைத்தானே அவர் நினைவுப்படுத்திப் பார்த்தார். அவர் கைது செய்யப்பட்ட அந்தச் சத்திரத்தின் முன்கூடத்தில் உட்கார்ந்திருந்து அவர் எவ்வாறு அந்த யாழிசை கருவியை மீட்டிக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் எந்த அளவிற்கு அவர் கவலைகளற்று இருந்தார் என்பதும் அவருடைய நினைவிற்கு வந்தன. அவருக்குக் கசையடி கொடுக்கப்பட்ட இடம், சாட்டையால் அடித்து அந்தத் தண்டனையை நிறைவேற்றியவன் சுற்றி கொண்டிருந்த மனிதர்கள், அவர் பிணைக்கப்பட்டிருந்த சங்கிலிகள், தண்டனைக் கைதிகள், இருபத்தாறு ஆண்டுகால அவருடைய முழுச் சிறை வாழ்க்கை உரிய காலத்திற்கு முன்பே

life, and his premature old age. The thought of it all made him so wretched that he was ready to kill himself.

ஏற்பட்டுவிட்ட அவருடைய முதுமைத்தோற்றம் என் அனைத்தும் அவருடைய நினைவில் வரக் கண்டார். இந்த நினைவுகளெல்லாம் அவர் தன்னைத் தானே கொன்றழித்துக் கொள்ளத் தயாரிக்கும் அளவிற்கு அவரை மனக்குலைவு அடையச் செய்தன.

“And it’s all that villain’s doing!” thought Aksionov. And his anger was so great against Makar Semyonich that he longed for vengeance, even if he himself should perish for it. He kept repeating prayers all night, but could get no peace. During the day he did not go near Makar Semyonich, nor even look at him.

“இவை எல்லாம் அந்தப் பாதங்களின் செயலால் விளைந்தவை தானே!” என அக்ஸனோவ் நினைத்தார். மகர் சீமையானிச்சிற்கு எதிராக அவருக்கு மூண்ட கோபமானது. அவனைப் பழிக்குப்பழி வாங்குவதற்காகத் தனக்குத் தானே அழிவைஏற்படுத்திக் கொண்டால் கூட அதைச் செய்து விட வேண்டும் என்று அவர் ஏங்கும் அளவிற்கு மிக அதிகமானது. இரவு முழுவதும் திரும்பத் திரும்ப அவர் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே இருந்தார். எனினும் அவருக்கு மன அமைதி கிட்டவில்லை. பகற்பொழுதில், அவர் மகர் சீமையானிச் அருகில் செல்லவும் இல்லை, அவனைப் பார்க்கக் கூட இல்லை.

A fortnight passed in this way. Aksionov could not sleep at night, and was so miserable that he did not know what to do.

இந்த இரவு முழுவதும் இவ்விதமாகவே கடந்தது. அக்ஸனோவால் இரவில் தூங்க முடியவில்லை, என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் அவர் மட்டற்ற துயரம் மிக்கவராக ஆனார்.

One night as he was walking about the prison he noticed some earth that came rolling out from under one of the shelves on which the prisoners slept. He stopped to see what it was. Suddenly Makar Semyonich crept out from under the shelf, and looked up at Aksionov with a frightened face. Aksionov tried to pass without looking at him, but Makar seized his hand and told him that he had dug a hole under the wall, getting rid of the earth by putting it into his high-boots, and emptying it out every day on the road when the prisoners were driven to their work.

ஓர் இரவு அவர் சிறைச்சாலை அறைக்குள் நடந்துகொண்டிருந்தபோது கைதிகள் படுத்துறங்கும் சுவர்மாடங்களில் ஒன்றின் அடிப்புறத்திலிருந்து ஏதோ மண்கட்டியானது உருண்டோடி வருவதை அவர் கவனித்தார். அது என்னவென்று கண்டறிவதற்கு நின்றார். அந்த சுவர் மாடத்திற்கு அடிப்புறத்திலிருந்து மகர் சீமையானிச் ஊர்ந்து வெளியே வந்து அச்சமடைந்த முகத்துடன் அக்ஸனோவ்வை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். அவனைப் பார்க்காமலேயே கடந்து போக அக்ஸனோவ் முயன்றார், ஆனால் அவருடைய கைகளைப் பற்றிக்கொண்ட மகர் அவரிடம் சுவருக்கு அடியில் அவன் ஒரு துவாரத்தைத் தோண்டியிருப்பதாகவும், தோண்டியெடுக்கும் மண்ணை போட்டுவைத்துக் கொண்டு, தினமும் சிறைக்கைதிகள் வேலை செய்வதற்காக விரட்டப்பட்டுச் சென்றுவிடும்போது, அதைச் சாலையில் கொட்டிவிடுவதாகவும் சொன்னான்.

Page - 29

பக்கம் - 29

“Just you keep quiet, old man, and you shall get out too. If you blab, they’ll flog the life out of me, but I will kill you first.”

“நீங்கள் அமைதியாக மட்டும் இருந்துவிடுங்கள் பெரியவரே, நீங்களும் சிறையைவிட்டு வெளியேறி விடலாம். நீங்கள் உளறிக்கொட்டிவிட்டால் அவர்கள் அடித்ததே என் உயிரை எடுத்து விடுவார்கள். ஆனால் முதலில் நான் உங்களைக் கொன்றுவிடுவேன்” என்றான் மகர்.

Aksionov trembled with anger as he looked at his enemy. He drew his hand away, saying, “I have no wish to escape, and you have no need to kill me; you

தன்னுடைய எதிரியைப் பார்த்த அக்ஸனோவ் கோபத்தால் அதிர்ந்தார். அவருடைய கையை அவனிடமிருந்து இழுத்து விடுவித்துவிட்டு, தப்பித்துச் செல்ல எனக்கு ஆசையும் இல்லை, என்னைக் கொல்வதற்கு உனக்கு அவசியமும் இல்லை; வெகு காலத்திற்கு முன்பே நீ என்னைக் கொன்றுவிட்டாய்! உன்னைப்

www.Padasalai.Net
Killed me long ago. As to telling of you--I may do so or not, as God shall direct.”

Next day, when the convicts were led out to work, the convoy soldiers noticed that one or other of the prisoners emptied some earth out of his boots. The prison was searched and the tunnel found. The Governor came and questioned all the prisoners to find out who had dug the hole. They all denied any knowledge of it. Those who knew would not betray Makar Semyonich, knowing he would be flogged almost to death. At last the Governor turned to Aksionov whom he knew to be a just man, and said:

“You are a truthful old man; tell me, before God, who dug the hole?”

Makar Semyonich stood as if he were quite unconcerned, looking at the Governor and not so much as glancing at Aksionov. Aksionov's lips and hands trembled, and for a long time he could not utter a word. He thought, “Why should I screen him who ruined my life? Let him pay for what I have suffered. But if I tell, they will probably flog the life out of him, and maybe I suspect him wrongly. And, after all, what good would it be to me?”

“Well, old man,” repeated the Governor, “tell me the truth: who has been digging under the wall?”

Aksionov glanced at Makar Semyonich, and said, “I cannot say, your honour. It is not God's will that I should tell! Do what you like with me; I am your hands.”

However much the Governor tried, Aksionov would say no more, and so the matter had to be left.

www.CBSEtips.in
பற்றி நான் சொல்வதற்கு - நான் அவ்வாறு செய்வேனோ மாட்டேனோ, இறைவன் தான் எல்லாவற்றையும் இயக்கிச் செல்வார்” என்று சொன்னார்.

அடுத்த நாள், தண்டனைக் கைதிகள் வேலை செய்வதற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டபோது ஒருவனோ, அல்லது கைதிகளில் மற்றொருவனோ; தன்னுடைய புதைமிதியடிக்க காலணியிலிருந்து மண்ணைக் கொட்டுவதை மெய்க்காப்புப் படைவீரர்கள் கவனித்தார்கள். சிறை அறைகள் சோதனையிடப்பட்டு, அந்த சுரங்கப் பாதை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, சிறைத் தலைவர் வந்து, அந்த துவாரத்தைத் தோண்டியது யார் எனக் கண்டுபிடிப்பதற்கு எல்லாக் கைதிகளையும் விசாரனை செய்தார். அவர்கள் எல்லாருமே அதைப்பற்றி அறிந்த எந்த தகவலையும் சொல்ல மறுத்தனர். மகர் சீமையானிச்சிற்கு கிட்டத்தட்ட சாகும் வரை சவுக்கடி கொடுக்கப்படலாம் என்பதை அறிந்து, உண்மை தெரிந்தவர்களும், அவனை காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. இறுதியாக சிறைத்தலைவர் தான் ஒரு நீதியுள்ள மனிதராக அறிந்து வைத்திருந்த அக்ஸனோவ்விடம் திரும்பி, அவரிடம் சொன்னார்.

நீங்கள் ஓர் உண்மையான தியவர்; இறைவனுக்கு முன்பாக என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லுங்கள், அந்தத் துவாரத்தைத் தோண்டியது யார்? எனக் கேட்டார்.

மகர் சீமையானிச்ச இந்த செயலுடன் அறவே தொடர்பற்றவனைப் போல் சிறைத்தலைவரைப் பார்த்துக் கொண்டு அந்த அளவிற்கு அக்ஸனோவ் மீது கணநேரப் பார்வையைச் செலுத்தாதவனாக நின்று கொண்டிருந்தான். அக்ஸனோவ்வின் உதடுகளும் கைகளும் அதிர்ந்தன, நீண்ட நேரமாக அவரால் ஒரு வார்த்தை கூட வெளிப்படுத்த இயலவில்லை. “என்னுடைய வாழ்க்கையை அழித்து நாசமாக்கியவனை நான் ஏன் மறைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டும்? நான் பட்ட துயரங்களுக்கெல்லாம் அவன் பலன் அனுபவிக்கட்டும், அதேசமயம், நான் உண்மையைச் சொன்னால், இயல்பாகவே அவனைச் சவுக்கால் அடித்தே, அவர்கள் கொன்று விடுவார்கள், மேலும் ஒருவேளை நான் அவனைத் தவறாகக் கூடச் சந்தேகப்பட்டிருக்கலாம். எல்லாவற்றுக்கும் பிறகு, என்ன விதத்தில் அது எனக்கு நன்மையாக இருக்கப்போகிறது?” என அவர் சிந்திக்கலானார்.

“நல்லது, முதியவரே” எனக்கு உண்மையைச் சொல்லுங்கள்; சுவருக்கு அடியில் தோண்டிக்கொண்டிருந்தது யார்? சிறைத்தலைவர் மீண்டும் கேட்டார்.

மகர் சீமையானிச்சை கணப்பொழுது பார்த்துவிட்டு அக்ஸனோவ் சொன்னார், நான் சொல்ல இயலாது. மாண்பு மிக்கவரே. நான் சொல்ல வேண்டும் என்பது இறைவனின் விருப்பம் அல்ல! என்னை என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, செய்து கொள்ளுங்கள், உங்களுடைய கைகளில்தான் நான் இருக்கிறேன்” என்றார்.

சிறைத்தலைவர் எவ்விதத்தில் முயற்சி செய்தாலும் அதற்கு மேல் அக்ஸனோவ் எதுவும் பேசவில்லை, எனவே அந்த விவகாரம் கைவிடப்பட வேண்டியதாயிற்று.

That night, when Aksionov was lying on his bed and just beginning to doze, someone came quietly and sat down on his bed. He peered through the darkness and recognised Makar.

அன்று இரவு அக்ஸனோவ் தன்னுடைய படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு அரைத்தூக்கம் கொள்ளத் தொடங்கியபோது, யாரோ ஒருவன் சத்தமின்றி வந்து அவருடைய படுக்கை அருகே தரையில் அமர்ந்தான் அந்த இருட்டின் வழியே அவர் உற்று நோக்கி அது மகர்தான் என்று அடையாளம் கண்டு கொண்டார்.

“What more do you want of me?” asked Aksionov. “Why have you come here?”

“என்னிடம் இன்னும் உனக்கு என்ன வேண்டும்?” அக்ஸனோவ் கேட்டார்,”ஏன் இங்கு வந்திருக்கிறாய்?”

Makar Semyonich was silent. So Aksionov sat up and said, “What do you want? Go away, or I will call the guard!”

மகர் சீமையானிச் அமைதியாக இருந்தான். அதனால் அக்ஸனோவ் எழுந்து உட்கார்ந்து சொன்னார், “உனக்கு என்ன வேண்டும் இங்கிருந்து போய்விடு, இல்லையென்றால், நான் சிறைக்காவலரைக் கூப்பிடுவேன்”.

Page - 30

பக்கம் - 30

Makar Semyonich bent close over Aksionov, and whispered, “Ivan Dmitrich, forgive me!”

அக்ஸனோவ்வை நோக்கி நெருங்கிக் குனிந்து தாழ்ந்தக் குரலில் மகர் சீமையானிச் சொன்னான், “இவான் டிமிட்ரிச் அவர்களே, என்னை மன்னித்து விடுங்கள்!”

“What for?” asked Aksionov.

“எதற்காக?” அக்ஸனோவ் கேட்டார்.

“It was I who killed the merchant and hid the knife among your things. I meant to kill you too, but I heard a noise outside, so I hid the knife in your bag and escaped out of the window.”

அந்த வணிகனைக் கொலை செய்ததும், அந்தக் கத்தியை உங்களுடைய பொருட்களிடையே மறைத்து வைத்ததும் நான் தான். உங்களையும் கொலை செய்யத்தான் நான் நினைத்தேன். ஆனால் வெளியே ஒரு சத்தம் எனக்குக் கேட்டது. அதனால் அந்தக் கத்தியை நான் உங்களுடைய பைக்குள் மறைத்து விட்டுவிட்டு சாளரத்தின் வழியாக நான் வெளியேறிக் தப்பி ஓடிவிட்டேன்” என்றான்.

Aksionov was silent, and did not know what to say. Makar Semyonich slid off the bed-shelf and knelt upon the ground. “Ivan Dmitrich,” said he, “forgive me! For the love of God, forgive me! I will confess that it was I who killed the merchant, and you will be released and can go to your home.”

அக்ஸனோவ் அமைதியாக இருந்தார், என்ன சொல்வதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. படுக்கை முகட்டுத் தட்டின் மீது சரிந்த சீமையானிச், தரையின் மீது முழங்காற்படியிட்டான்”இவான் டிமிட்ரிச் அவர்களே, என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்! இறைவனின் அன்புக் கருணைக்காக என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்! அந்த வணிகனைக் கொலை செய்தது நான்தான் என்ற குற்றத்தை வெளிப்படையாக நான் ஒப்புக்கொண்டு விடுகிறேன், நீங்கள் சென்று விடலாம்” என்று அவன் கூறினான்.

“It is easy for you to talk,” said Aksionov, “but I have suffered for you these twenty-six years. Where could I go to now?... My wife is dead, and my children have forgotten me. I have nowhere to go...”

“பேசுவதற்கு அது உனக்கு மிக எளிதாக இருக்கிறது” அக்ஸனோவ் சொன்னார். ஆனால் இருபத்தாறு ஆண்டுகள் உன்னால் நான் சொல்லொணாந் துயரத்தைத் தாங்கிவிட்டேன் இப்போது நான் எங்கேயாடா போக முடியும்? என்னுடைய மனைவி இறந்திருப்பாள், என்னுடைய குழந்தைகள் என்னை மறந்திருப்பார்கள். நான் போவதற்கு எந்த இடமும் இல்லையே....”

Makar Semyonich did not rise, but beat his head on the floor. “Ivan Dmitrich, forgive me!” he cried. “When they flogged me with the knot it was not so

மகர் சீமையானிச் எழுந்திருக்கவில்லை, ஆனால் தரையின் மீது தன்னுடைய தலையால் முட்டிக்கொண்டான். “இவான் டிமிட்ரிச் அவர்களே என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” எனக் கதறி அழுதான். “கணுக்கள்

hard to bear as it is to see you now ... yet you had pity on me, and did not tell. For Christ's sake forgive me, wretch that I am!" And he began to sob.

அடங்கிய சாட்டையால் அவர்கள் என்னை அடித்தபோது கேட்ட அந்த வலியானது, இப்போது உங்களைப் பார்க்கும்போது ஏற்படும் வலியைப் போல் தாங்கிக்கொள்ள முடியாததாக இருக்கவில்லை, உங்களுக்கு என்மீது இரக்கம் இருந்தது, நீங்கள் அதை வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. கிறித்துவின் சார்பாக என்னை மன்னித்து விடுங்கள், நான் இழிகேடான பாதகன் ஆகிவிட்டேனே" என விம்மி விம்மி அவன் அழத் தொடங்கினான்.

When Aksionov heard him sobbing he, too, began to weep. "God will forgive you!" said he. "Maybe I am a hundred times worse than you." And at these words his heart grew light, and the longing for home left him. He no longer had any desire to leave the prison, but only hoped for his last hour to come.

அவன் விம்மியழுவதை அக்ஸனோவ் கேட்டபோது அவரும் அழத் தொடங்கினார். இறைவன் உன்னை மன்னிப்பார் என அவர் கூறினார். ஒருவேளை உன்னை விட நூறு மடங்கு மோசமானவனாகக் கூட நான் ஆகி இருக்கலாம். இந்த வார்த்தை அவர் சொன்னபோது அவருடைய இதயம் இலேசாக ஆரம்பித்தது, வீட்டைப் பற்றிய அவருடைய ஏக்கம் அவரை விட்டகன்றது. சிறையை விட்டுச் செல்லவேண்டும் என்ற ஆவல் அவருக்கு வரவே இல்லை, ஆனால், அவருடைய இறுதி மணித்துளி வருவதை மட்டும் அவர் ஆவலுடன் நம்பி எதிர்பார்த்தார்.

In spite of what Aksionov had said, Makar Semyonich confessed his guilt. But when the order for his release came, Aksionov was already dead.

அக்ஸனோவ் சொல்லியிருந்தபோது மகர் தன்னுடைய குற்றத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லி ஒப்புக் கொண்டான், ஆனால், அக்ஸனோவ்வை விடுதலை செய்வதற்கான ஆணை வந்த போது, ஏற்கனவே அவர் மரணம் அடைந்திருந்தார்.

GLOSSARY:

WORDS	MEANINGS	தமிழ் அர்த்தம்
go on a spree	indulging in something actively in an unrestrained way	குடித்துவிட்டு களியாட்டம் போடுவது
porch	portico	தாழ்வாரம்
samovar	a Russian metal urn for making tea	கொதிகலன்
troika(in olden Russia)	a cart pulled by a team of three horses	மூன்று குதிரைகளாய் இழுத்துச் செல்லப்படும் ஒரு வண்டி
stammer	to speak haltingly, fumble for words	திக்கி திணறினான்
betray	fail, let one down	காட்டிக் கொடுத்தல்
despair	hopelessness	நம்பிக்கை இழந்து
downcast	depressed	மனமுடைந்து
flog	to beat with a whip or stick	கசையடி
mirth	cheerfulness	மகிழ்ச்சி
sledge	a vehicle pulled by horses for transportation on snow	சாக்கு வண்டி
wretched	dejected	மனக்குலைவு
vengeance	revenge	பழிக்குப் பழி

1. Answer the following questions in a sentence or two each, based on your understanding of the story. Page-31

- a) **Why did Aksionov's wife stop him from going to the fair?**
Aksionov's wife had a bad dream about him. So she stopped him from going to the fair.
- b) **What is the importance of Aksionov's wife dream?**
The importance of Aksionov's wife was that when her husband returned home, she saw his hair was quite grey.
- c) **What made Aksionov leave the inn before dawn?**
Aksionov's slept earlier and wished to travel while it was still. This made Aksionov leave the inn before dawn.
- d) **What were the circumstances that led to Aksionov's imprisonment?**
Both Aksionov and the merchant stayed in the inn the same night. Aksionov left the inn before the dawn and a blood stained knife was found in Aksionov's bag. These circumstances led to Aksionov's imprisonment.
- e) **Why did Aksionov give up sending petitions?**
The petition sent by Aksionov's wife to the Czar had not been accepted. His wife too suspected him and so she asked him to tell the truth. Aksionov was greatly worried. He gave up sending petition.
- f) **Why didn't Makar disclose that he had killed the merchant?**
Makar did not want to reveal the truth as he had killed the merchant. He knew that the murder happened a long time ago.
- g) **Did Makar feel guilty when he heard Aksionov's story?**
Yes, Makar felt guilty when he heard Aksionov's story.
- h) **What made Aksionov think that Makar was the real murderer?**
When Makar heard about the story of Aksionov, he laughed and said that it was wonderful. But he said nothing more. This made Aksionov think that Makar was the real murderer.
- i) **What was Aksionov's realization by the end of the story?**
Aksionov realized by the end of the story that God would forgive Makar. He also thought that he might be a worse sinner than Markar.
- j) **Why did Aksionov's wife suspect him of involvement in the murder?**
When Aksionov's wife said that the Czar had not accepted her petition, he did not reply but only looked downcast. So she suspected of his involvement in the murder.

fair- சந்தை; quite grey - முழுவதும் நரைத்த; dawn - விடியற்காலை; blood stained - இரத்தக் கறைபடிந்த; circumstances - சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள்; imprisonment - சிறைவாசம்; petition - மனு; reveal - வெளிப்படுத்து; guilty - குற்ற உணர்வு.

TEXTUAL QUESTIONS

2. Answer the following questions in three or four sentences each. Page-31

- a) **Did the police officer have sufficient evidence to convict Aksionov?**
The merchant with whom Aksionov spent the previous night had been found with his throat cut. When Aksionov's luggage was searched, a blood stained knife was taken from a bag. On seeing it Aksionov was frightened. So the police officer had sufficient evidence to convict Aksionov.
- b) **What impact did the book "The Lives of Saint's have on Aksionov?**
Aksionov read the book. "The lives of Saints" when there was light enough in prison. On Sunday in the prison church he read lessons and he sang in the choir. The book made him humble and

www.Padasalai.Net authorities liked him and his fellow prisoners respected him. Aksionov became their spokesman and settled all the quarrels among the prisoners.

c) **Pick out the clues that convey that Makar Semyonich recognized Aksionov?**

Markar Semyonich asked Aksionov how he came to Siberia. Aksionov did not like to speak of his misfortune. But his companions told Makar how he came there. They said that someone had killed a merchant and had put the knife among Akisonov's things. Akisonov had been unjustly punished. These are the clues that convey that Makar Semyonich recognized Aksionov.

threat cut - கழுத்தறுக்கப்பட்டு; **frightened** - பயப்படுதல்; **widened** - சாட்சியம்; **convict** - குற்றம்சாட்டப்பட்டு; **choir** - இசைக்குழு; **humble** - எளிமையான; **misfortune** - துரதிர்ஷ்டமான; **companions** - உடனிருப்பவர்கள்; **unjustly** - அநியாயமாக; **spokesman** - பிரதிநிதி; **quarrels** - சண்டைகள்.

TEXTUAL PARAGRAPHS

Page - 31

3. Answer the following questions in a paragraph of about 150 words each.

a) **Compare and contrast the main characters in the story, Aksionov and Makar Semyonich.**

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionov's wife and companions

Aksionov, a young merchant of Vladimir was sent to prison for a crime he didn't commit. He was rich and had two shops and a house of his own. He was a handsome fair haired, curly headed person full of fun and very fond of singing. Before marriage he drank too much but after marriage he gave up drinking. Once he was arrested for a murder he did not commit. He was condemned to be flogged and sent to the mines. He lived as a convict in Siberia for a Twenty six years. Even his wife suspected him to be a murderer. So he was totally upset and became silent. But he had faith in God. He bought "The Lives of the Saints" with the money he had earned in prison. He read this book and attended the church in prison on Sundays. He was respected by his companions and he was called as "Grandfather" and "The Saint". He waited patiently in prison.

Makar Semyonich was a born criminal. He was cruel to the extent of murdering a merchant and stealing away a lot of money from him. So he should have come to Siberia for the murder. But he escaped. Now he had come to Siberia for no crime. Here we find the justice of God. God sees the truth but waits. Finally Makar confessed his crime to Aksionov. In this story there is virtue versa vice. Virtue wins.

commit - செய்து; **handsome** - அழகான; **arrested** - கைதுசெய்யப்பட்ட; **condemned** - தண்டிக்கப்பட்ட; **suspected** - சந்தேகப்பட்ட; **convict** - குற்றம் சாட்டப்பட்டு; **companions** - உடனிருப்பவர்கள்; **virtue** - நல்லொழுக்கம்.

b) **How did Aksionov react when his wife suspected him?**

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionov's wife and companions

Ivan Dmitrich Aksionov, was a young merchant in Vladmir. One summer he was going to the Nizhny Fair. His wife asked him not to start that day because she had a bad dream about him. In her dream she saw him returning home with grey hair. But he did not listen to her. He went on his travel. On the way he stayed with another merchant in the same inn. Soon he was arrested by the police for

murdered the merchant. Money had been stolen from the merchant and a bloodstain was taken among the things of Aksionov. Aksionov could not prove his innocence. He was flogged and imprisoned.

His wife and children came to see Aksionov. She was allowed to see him for a short while. She explained to him everything that happened at home justly. She asked him to tell her the truth. Aksionov was shocked to know that his wife too suspected him. He hid his face in his hands and began to weep. Aksionov said goodbye to his family for that last time.

dream - கனவு; **prove** - நிரூபி; **innocence** - களங்கமின்மை; **flogged** - பாதகமாக; **imprisoned** - சிறைவாசம்; **suspect** - சந்தேகப்பட்ட; **explain** - விவரித்தல்.

c) Describe the life of Aksionov in prison.

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionov's wife and companions

Aksionov was living in prison for a crime he did not commit. He had been in prison for 26 years. In prison Aksionov learnt to make boots, and earned a little money. He bought "The Lives of the Saints" with the money. He read the book. On Sundays he read the lessons in the prison church. He sang in the choir. The prison authorities liked Aksionov for his meekness. His fellow prisoners respected him and called him "Grandfather" and "The Saint". He was the spokesman of his fellow prisoners.

One day fresh gang of convicts arrived. Among them, a tall strong man of sixty told the others what he had been arrested for. He recognized Aksionov and told him that it was he who murdered the merchant and put the blood stained knife among his things. On hearing this Aksionov's anger was great against Makar for vengeance. Makar begged Aksionov to forgive him and began to weep. At these words, Aksionov's heart grew light. Makar confessed his guilt. But when the order for his release came, Aksionov was already dead.

meekness - சாதுவான; **spokesman** - பிரதிநிதி; **gang** - குழு; **convicts** - குற்றவாளிகள்; **recognized** - அடையாளம் காணல்; **anger** - கோபம்; **vengeance** - பழிக்கப்பழி; **confused** - ஒத்துக்கொள்ளாதல்; **guilt** - குற்றம்.

d) Why did Aksionov decide not to reveal the truth about Makar Semeyonich?

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionov's wife and companions

Aksionov was in prison in Siberia for 26 years. Once a fresh gang of prisoners arrived. Among them there was a tall strong man of sixty called Makar Semyonich. He soon recognized Aksionov to be the innocent merchant. It was Makar who did the Murder and put the blood stained knife among Aksionov's things.

Makar found Aksionov a good and pious man. So one day he met Aksionov and knelt before him. He confessed his guilt. He begged him to forgive him in the name of God and began to weep. The act of Makar made Aksionov feel pity on him. He forgave him immediately his heart grew light and his longing for the home left him. Aksionov knew there was no use of revealing the truth about Makar. His wife had died. His children had grown up. So there was no place for him to go. Besides he did not want to get Makar punished any more.

innocent - அப்பாவிய/ குற்றமற்ற; **pious** - பக்தியுள்ள/ புனிதமான; **immediately** - உடனே; **pity** - கருணை/ இரக்கம்; **longing** - ஏக்கம்.

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionovo's wife and companions

Ivan Dmitrich Aksionov was a good merchant. He was arrested for murdering a merchant for money. He was sent to Siberia as a convict. He lived there for twenty six years.

God knew that Aksionov had been punished for a crime he did not commit. In prison he read "The Lives of the Saints". He had been praying to God. God had been waiting for 26 years to prove that Aksionov was not guilty. A new set of criminals arrived, among them was one criminal named Makar Semyonich.

It was Makar who murdered the merchant and put the blood stained knife among the things of Aksionov. He recognized Aksionov to be the innocent merchant. It was God who led Makar to confess his crime before Aksionov. Makar met Aksionov and confessed his crime. He begged to forgive him for the love of God and began to weep. Aksionov forgave him. He felt that his heart grew light and longing for home left him. God had waited to choose the right time to reveal the truth.

convicts - குற்றவாளி; **punished** - தண்டித்தல்; **criminals** - குற்றவாளிகள்; **confessed** - ஒத்துக்கொள்ளு; **begged** - மன்றாடினேன்; **weep** - அழுதல்; **reveal** - வெளிக்கொணர்தல்.

f) Forgiveness is the best form of revenge. Substantiate the statement with reference to the story.

Title : "God Sees the Truth, But Waits"
Author : Leo Tolstoy
Theme : God would forgive the murderer
Character : Aksionov, Makar Semyonich, Aksionovo's wife and companions

Forgiveness is the best form of revenge. Forgiveness brings about a great change in the life of the person who did harm to us. He may change to be a good man and sometimes he will give up the idea of doing evil to others forever. But revenge will lead to further enmity with us and we will go on doing evils. They won't stop. It is only forgiveness that stops all evils.

In this story Aksionov came to know that Makar had done the murder. But he did not want take revenge on. However Makar's mind changed. He came to Aksionov and begged to forgive him for the love of God. He began to weep. Aksionov forgave whole-heartedly. As a result his heart grew light and the longing for home left Aksionov. Forgiving a criminal made Aksionov live and die peacefully.

forgiveness - மன்னிப்பு; **harm** - கெடுதல்; **enmity** - பகைமை; **evils** - கெடுதல்; **whole-heartedly** - முழுமனதுடன்; **peacefully** - நிம்மதியாக.

CENTUM STUDENTS

SYNOPSIS

- ☞ Introduction
- ☞ Life of Aksionov
- ☞ Wife's dream
- ☞ Imprisonment of Aksionov
- ☞ Real murderer
- ☞ Conclusion

Leo Tolstoy was born on September 9, 1828, in Tula Province, Russia. He is best known for the novels War and Peace (1869) and Anna Karenina (1877), often cited as pinnacles of realist fiction. The story "God Sees the Truth, But Waits" was written by Leo Tolstoy. The story reveals that we must do a good thing to the wrong doer, instead of revenging.

Life of Aksionov:

Ivan Dmitrich Aksionov was a young merchant and lived with his family in Vladimir. He was the best singer. He had the virtuous qualities such as faith, forgiveness, freedom and acceptance.

"Aksionov laughed. "That's a lucky sign," said he. "

Wife's dream:

His wife had a bad dream about him. She dreamt that Aksionov had returned from the town with grey hair. Grey hair is a symbol of bad omen. So she feared and tried to stop him from going to the Nizhny Fair.

"So you, too, suspect me!" said Aksionov, and, hiding his face in his hands, he began to weep"

Imprisonment of Aksionov:

But Aksionov went to the fair. On his way, he met a merchant. But the merchant was killed. Aksionov was imprisoned. Since he was suspected for killing the merchant. He was sentenced for 26 years, even though he did not commit any crime. He was sent to work in the mines of Siberia. He grew old there.

"We must petition the Czar not to let an innocent man perish."

Life of Aksionov in prison:

He gave up all his hope. He learnt to make boots and earned a little money with which he bought the book, "The lives of the Saint". He used to read this book. On Sundays, in the prison- church he read the lessons and sang on the choir. His fellow - prisoners respected and called him "Grand father" and "The Saint". All the prison authorities liked him for his meekness.

"For my sins I have been in prison these twenty-six years."

Real murderer:

One day Aksionov met Makar Semyonich. He found out the truth that Makar was the real killer. But he saved Makar from the officials when he tried to escape. Makar confessed his crime, he forgave him.

"Perhaps you heard who killed the merchant?" asked Aksionov.

Conclusion:

Thus the title reflects in this story that every decision of God needs enough time. We should wait for the truth to win. Faith in God gives us the answer to all our problems as the title says 'God, sees the truth, but waits.'

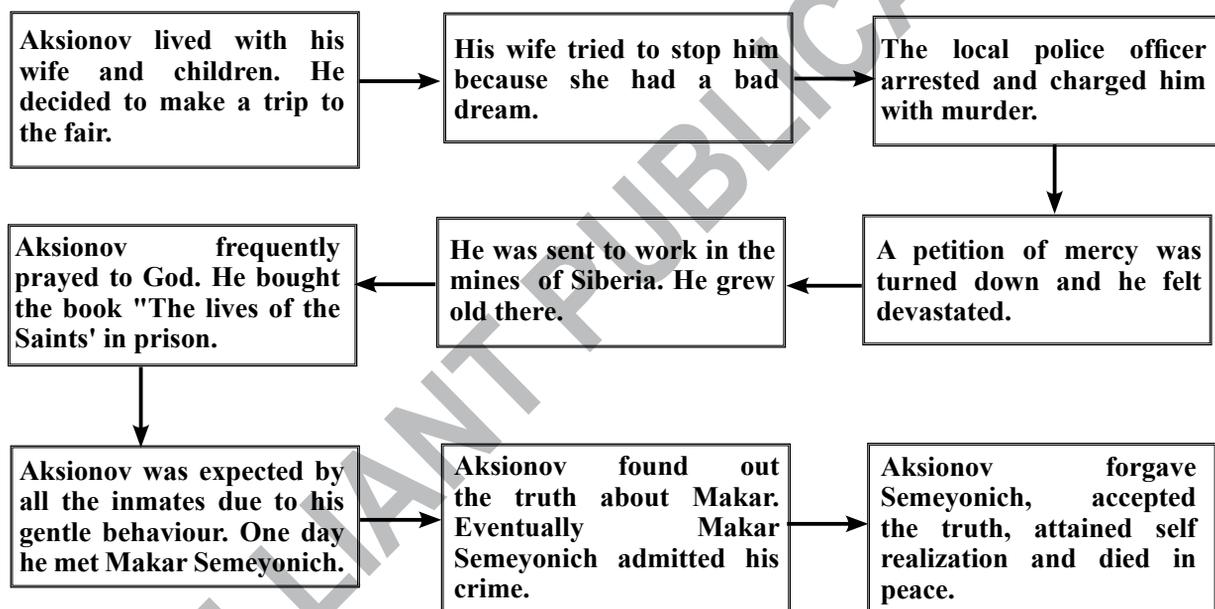
"In spite of what Aksionov had said, Makar Semyonich confessed his guilt"

SLOW LEARNERS

Title	: "God Sees the Truth, But Waits"
Author	: Leo Tolstoy
Theme	: God would forgive the murderer
Character	: Aksionov, Makar Semyonich, Aksionov's wife and companions

- ii. He wanted to go to the Nizhny Fair.
- iii. His wife had a bad dream of his journey.
- iv. On his way, he met a merchant.
- v. The merchant was killed.
- vi. The police arrested and sent Aksionov to Siberia.
- vii. 26 years passed and he grew old.
- viii. He believed in good only.
- ix. One day, he met Makar Semyonich.
- x. He come to know Makar was the real killer.
- xi. He saved Makar from the officials when Makar tried to escape.
- xii. Makar felt his guilt and admitted his crime.
- xiii. Aksionov forgave Makar.
- xiv. He accepted the truth attained self-realization and died in peace.

4. Using the mind map given below, write a brief summary of the story in your own words. Page-32

Aksionov is a merchant living in Vladimir. One day he decides to go to a fair as a business venture, but his wife pleads for him not to go because of her dream. Aksionov disregards his wife's dream and leaves for the fair. He meets another merchant on his way, and the two decide to travel together. They check into an inn and have a good time drinking. Both stays in the same inn. The next morning Aksionov starts from there earlier one the way, Aksionov stops and is approached by a few policemen. They explain that a merchant was just murdered and robbed. Aksionov is sentenced and sent to Siberia. He is well respected by the other prisoners as well as by the guards. One day some new prisoners, one of them being Makar Semyonich, are transferred to the prison. After overhearing several conversations, Aksionov is convinced that Makar Semyonich is the man who committed the murder for which he was blamed. Makar Semyonich approaches Aksionov and told that it was he who killed the merchant. Aksionov forgives him. However, Aksionov dies before he can be released.

**NEW
PATTERN**

BRILLIANT'S

ENGLISH

A Complete Guide & Work Book

OUR PUBLICATIONS

TAMIL GUIDE		VI - XII
ENGLISH GUIDE		VI - XII
MATHS GUIDE	(TM & EM)	VI - X
SCIENCE GUIDE	(TM & EM)	VI - X
SOCIAL SCIENCE GUIDE	(TM & EM)	VI - X
QUESTION BANK - (ALL SUBJECTS)		X - XII
(For Both Tamil & English Medium)		

BRILLIANT PUBLICATIONS®

20/13, North Chitrai Street, **Madurai - 1**
Ph : 0452-2631587, 2620752, 9443063752
Email: brilliantpublicationsmdu@gmail.com
Email: sales@brilliantbooks.in
Website: www.brilliantpublication.com

Contacts

**{ 9487563752, 9843363752
9842163752, 9442563752**